

EMLÉKKÖNYV

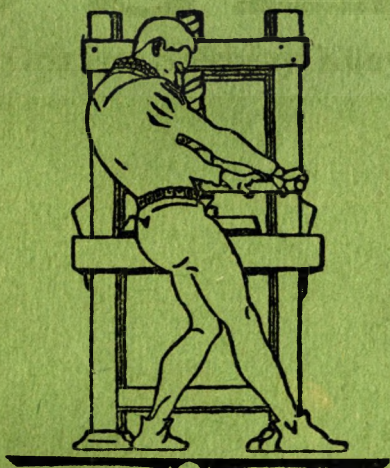
ROZSONDAI ALBERT

SZÉKESFŐVÁROSI HÁZINYOMDAI FŐTISZT
HUSZONÖTÉVES SZOLGÁLATI JUBILEUMÁRÓL

1907-1932

ÖSSZEÁLLITOTTA:

A JUBILEUM RENDEZŐBIZOTTSÁGA

BUDAPEST, 1933

HOLLÓSSY JÁNOS KÖNYVNYOMTATÓMESTER

Országos Széchényi Könyvtár

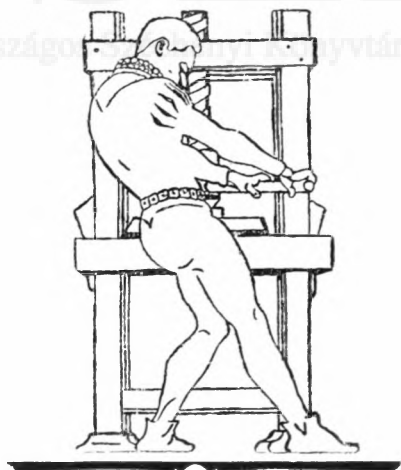
Kovács Albert

EMLÉKKÖNYV

ROZSONDAI ALBERT
SZÉKESFŐVÁROSI HÁZINYOMDAI FŐTISZT
HUSZONÖTÉVES SZOLGÁLATI JUBILEUMÁRÓL

1907-1932

ÖSSZEÁLLITOTTA:
A JUBILEUM RENDEZŐBIZOTTSAGA

BUDAPEST, 1933
HOLLÓSSY JÁNOS KÖNYVNYOMTATÓMESTER

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Előszó a jubileumról.

Amikor időszerűvé lett Rozsonдай Albert főtisztünk jubileuma, a Székesfővárosi Házinyomda személyzetének fölkérésére, összejöttünk, hogy megbeszéljük a rendezendő ünnepséget, mely Rozsonдай Albert főtisztünk 25 éves munkálkodásának méltó elismerése és a személyzet szeretetének hű kifejezője legyen.

Bensőséges őszinte örömmel fáradoztunk azon, hogy a legalaposabb előkészítéssel méltó keretek között rendezzük meg a jubileumot.

Ennek a jubileumnak a megrendezését nemcsak a becsületes, komoly munkában eltöltött huszonöt esztendő tette indokolttá, hanem Rozsonдай Albert főtisztünk szeretett és nagyrabecsült egyénisége is, aki egyesíti magában *a krisztusi szeretetnek, igazságnak, becsületességnek, hazaszeretetnek és a vasakaratsnak szent együttesét.*

Felelősségteljes állásában mindenkor megértő, melegszívű, de igazságos felettes, aki minden esetben, az élet minden megnyilvánulásában szeretettel, megértéssel és atyai tanácsokkal siet segítségére és örömmel támogatja azokat, akiket megpróbáltatások elé állít az élet és akik pártfogásra szorulnak.

Rozsonдай Albert főtiszt jelmondata mindennél szebben és őszintebben világítja meg egyéniségét: *»vallásosság, hazafiasság, becsületesség, munkásság.«* Ezek az erények tették őt erőssé, az életnek fáradhatatlan harcosává és ezek az erények segítik győzelemre az életakadályokkal szemben.

A Házinyomda személyzete úgy érezte, hogy ezt a szolgálati jubileumot emlékezetessé kell tennie és ennek túl kell nőnie a szokott háziünnepségek keretén. Ezt úgy teszi örökre emlékezetessé, ha a háziünnepségeken kívül társasvacsora keretében rendezi meg szeretett főtisztjének 25 éves szolgálati jubileumát, ahová elviszi szeretetét, megbecsülését, ragaszkodását és ajándékát, hogy emelje az estnek magasztos fényét.

*

Szeptember 16-án töltötte be Rozsonдай Albert főtisztünk szolgálatának 25-ik esztendejét, mely alkalommal a nyomda tisztikara teljes számban egybegyűlt s a virágokkal feldíszített asztal előtt *Schmidt János* és *Zimmermann Oszkár* nyomdai tisztek kíséretében megjelent *Rozsonдай Albert* főtisztet zúgó éljenzéssel fogadták, mely alkalommal *Sarlós Lajos* nyomdai igazgató úr meleg, szeretetteljes

szavakkal üdvözölte a jubiléumot s átnyújtotta neki a tanács ajándékát és a nyomdai tisztviselők díszes ezüst plakettjét.

Rozsondai Albert meglepetten köszöntö meg a díszes ajándékot, a meleg üdvözlést és egyenként szorított kezét az ünneplésére megjelent tisztviselők és tisztviselőnőkkel.

Majd a személyzet küldöttei hívták a nagy szedőteremben összegyűlt személyzet közé a jubiléumot, ahová *Sarlós Lajos* igazgató vezetésével a tisztikar követte.

Az egybegyűlt nagy személyzet lelkes éljenzéssel fogadta Rozsondai főtitnököt, akinek asztala virágokkal roskadásig volt feldíszítve. A személyzet nevében *Vétek István* szedő üdvözölte a jubiléumot szép és velős beszéddel s átnyújtotta neki a tiszteletére ünnepi vacsora keretében rendezendő ünnepségre szóló meghívót.

A szép beszédre a jubiléum könnyekig megható beszéddel válaszolt, melyet meghatva hallgatott a személyzet s befejezéskor dörgő éljenzéssel jutalmazott. Ezután mindenki sietett kezét szorítani és jókívánságait személyesen is tolmácsolni.

*

Szeptember 24-én este 8 órakor az Alkotmány-utca és Vilmos császár-út sarkán levő Magyar Világ éttermei zsúfolásig megteltek a Rozsondai Albert főtitkár tisztelőivel, aki pont 1/49 órakor szállt ki családjával *Vétek István* és *Polgár István* küldöttek társaságában az autóból.

Impozáns volt a fogadtatás. Az úttesttől egészen az ünnepség színhelyéig két oldalt sorfalat állt a fogadóbizottság és az ajtónál méltóságos és nagytiszteletű *dr. Szabó Aladár* kormányfőtanácsos, református lelkész várta a jubiléumot.

„Beteg vagyok — úgymond — de sem táviratot, sem levelet nem akartam küldeni, hanem eljöttem, hogy szeretetemenek kifejezést adjak és személyesen szorítsam meg kezét kedves Rozsondai barátomnak és egyházam hű presbiterének. Isten áldását kérem reá és kedves családjára s további munkájára. Adja Isten, hogy még legalább 25 évig olyan eredményesen működjön, hogy a lelkek iránta megnyilvánuló szeretete a maihoz hasonló legyen.”

Az apostoli lelkű öreg pap üdvözlése mélyen meghatotta a fogadóbizottságot, egyszerre magával ragadta a lelkeket s megéljeneztek a távozó apostolt.

Ezután a jubiléumot és családját terembelépésekor dörgő éljenzés és taps fogadta. A zene lust húzott, a fogadóbizottság helyükre vezette a jubiléumot és családját, akik a gyönyörű virágokkal feldíszített asztalnál alig látszottak a virágoktól.

A székesfővárosi házinyomda személyzete elhozta a jubileumra a maga szeretetét, megbecsülését és ragaszkodását főtitkárja iránt s boldog örömmel látta, hogy a székesfőváros *dr. Fellay Ferenc* tanácsfi főjegyző és *dr. Szentmiklósy József* szfőv. tanácsjegyző urakkal képviseltette magát a jubileumi ünnepségen, ahol a személyzet, a tisztviselők, az egyház, több társadalmi egyesület, a Keresztény Szociális és Gazdasági Párt elnöksége, a Józsefvárosi Keresztény Polgárok Köre (kaszinó) elnöksége, a Szfőv. Népművelési Bizottság képviseltette ma-

gát és megjelent több országgyűlési képviselő, a társadalmi és politikai élet egyéb reprezentánsai, akik szívből és igaz szeretettel üdvözltek a jubilánst s magasztalták érdemeit és erényeit.

A szeretetnek ez a lélekemelő megnyilatkozása, a szemek örömtől csillogása, a hangok lágy bársonyossága, mely ott paráztott a lelkek mélyén, feledhetetlenné és örökre emlékezetessé tették ezt az estét a hatalmas számban megjelenteknek s nekünk, rendezőknek és a személyzetnek életünk egyik legszebb ünnepévé avatták.

Rozsondai Albert és családja.

A jubileumon jelen voltak közül sokan élőszoval azzal a kéréssel fordultak hozzánk, rendezőbizottsághoz, hogy a jubileumon elhangzott beszédek, táviratok, üdvözlő levelek és vele kapcsolatos dolgokat emlékként és sokak buzdítására, meg kellene örökíteni. Gondolkoztunk felette, de elhatározásunkat, hogy valóra váltsuk, arra az emlékkönyv végén mellékelte levél inspirált bennünket, melyet szószerint közlünk. Ezt célozza ez az emlékkönyv, mely hivatva van igazolni, hogy Rozsondai Albert főtisztünkkel szemben a jubileuma alkalmával megnyilvánuló szeretet és nagyrabecsülés olyan magasztos és fenkölt volt, amilyent ritkán van alkalmunk láthatni.

Mikor a jubileum anyagát imprimálva nyomásra kész állapotában bemutattuk Rozsonдай Albert főtisztünknek, közöltük egyben vele, hogy nem vettük be az emlékkönyvbe azt a 41 üdvözlő levelet, mely a személyzet köréből érkezett, azért, mivel az egyetemes személyzet üdvözlését úgy is tolmácsoltuk s csupán az üzemi kötelékéből távozottak levelét tartjuk helyesnek közreadni. Nem vehettük be a túl későn érkezett üdvözlő leveleket sem, mert (sajnos) terünk sem engedte azt. A jubiláns meghajolva érveink előtt, csak azt a kívánságát fejezte ki, hogy a rendezőbizottság fényképe is legyen benne az Emlékkönyvben. Ezt a kívánságot nekünk is honorálni kellett, ha a jubilánsnak örömét teljessé akartuk tenni s így a jubiláns további működésére Isten áldását kérve, ez Emlékkönyvet neki szeretettel nyújtjuk át.

A jubileum rendezőbizottsága:

Bencze Antal

Busy Lajos

Deák József

Vétek István

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Ünnepi vacsora a 'Magyarvilág'-ban.

A vendégekkel zsúfolásig telt Magyarvilág fényben úszó éttermeiben szeptember 24-én este 8 óra 20 perckor egyszerre elült a diszkrét zaj és *Deák József* gépszédő magas, nyulánk alakja emelkedik szólásra, hogy az ünnepséget rendező személyzet üdvözlését tolmácsolja a jubilánsnak. Arca pirban ég és csillogó szemei örömet sugároznak: látszik rajta, hogy szépen zengő hangja a szívből jövő őszinte szeretetet tolmácsolja. A tömör magyarsággal előadott, sokatmondó, rövid szép beszéd így hangzott:

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A mai est Rozsondai Albert főtiszt úr negyedszázados szolgálati jubileumának ünnepe.

Ünnepivé, ragyogóvá és felejthetetlenül maradandóvá teszi a mai estet az az előkelő keret, mely megtisztelte szíves, készséges megjelenésével az ünnepeltet — és ezáltal bennünket is.

Mélyen tisztelt Főtiszt Ur!

Huszonötéztendő szolgálati jubileuma alkalmából a Házinyomda személyzete nevében őszinte tisztelettel, nagyrabecsüléssel és szeretettel köszöntöm Önt.

Az Ön nemesveretű gondolkozása, közvetlen érintkezése velünk, mindenkor csak tiszteletet és szeretetet váltott ki belőlünk.

Amikor a Házinyomda személyzete nevében átnyújtjuk Önnek nagyrabecsülésünk és szeretetünk kifejezőjét, szerény ajándékunkat, kérjük Önt, hogy azt a közvetlenséget és szeretetet, melyet a múltban részünkre biztosítani szíves volt, a jövőben is biztosítani méltóztassék. Isten áldása kísérje további munkálkodását!

Isten éltesse Önt és kedves családját!

(Átnyújtotta a személyzet ajándékait.)

Az éljenzéssel és nagy tetszéssel fogadott beszéd után *dr. Felkay Ferenc* székesfővárosi főjegyző állt fel, kinek közismert és kedvelt egyénisége felé tisztelettel fordult minden szem. *Dr. Felkay Ferenc* szföv. főjegyző a következő beszédet intézte a jubilánshoz:

Igen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Polgármester Ur Ömértóságának a megbízásából, valamint a vezetésemre bízott elnöki ügyosztály tisztikara, úgyszintén a magam nevében is szívből üdvözlöm *Rozsondai Albert* nyomdai főtitzt urat szolgálati jubileuma alkalmából. A jubiláns két és fél évtizedet meghaladó idő óta áll a székesfőváros közigazgatásával szerves kapcsolatban levő Házinyomda szolgálatában, amely idő alatt fokozatosan előrehaladva jutott a jelenlegi állásába s ebben a minőségben, jelenleg a házinyomda szedőosztályának helyettes vezetőjeként működik. Hosszú közszolgálat alatt kifejtett odaadó, lelkes munkásságával, puritán becsületességével és egyéb kiváló tulajdonságaival nemcsak a hivatali feleltesséinek, hanem pályatársainak is őszinte tiszteletét, megbecsülését és szeretetét vívta ki magának. De nemcsak a hivatali pályáján, hanem a társadalmi életben is, mint a keresztény magyar nemzeti eszme bátor és lelkes harcosa fejt ki igen értékes tevékenységet. Ennek az államalkotó és államfenntartó eszmének minden téren és minden vonatkozásban való megvalósításáért küzd úgy a köz-, mint a magánéletében. Ezekre az érdemeire való tekintettel bízott meg a Polgármester Ur Ömértósága azzal, hogy őszinte elismerését és köszönetét fejezzem ki az ünnepeltnek.

Azt hiszem igen tisztelt Hölgyeim és Uraim, valamennyien egyetértének velem abban, hogy a mai súlyos időkben rendkívüli fontossága van annak, hogy mindenki úgy, mint a mi ünnepeltünk, azon a helyén, ahova a sorsa vagy hivatása állította, ketőzött igyekezettel és buzgalommal, sőt ha kell, fizikai és lelki erejének végső latbavetésével igyekezzék eleget tenni a reáharuló feladatoknak és kötelességeknek, mert csak így remélhetjük, hogy szegény porbasújtott hazánkat mai válságos helyzetéből egy szebb, jobb és boldogabb jövőbe átmenthetjük.

Ezekről a gondolatokról áthatva és indítatva ismételten szívből üdvözlöm *Rozsondai Albert* főtitzt urat és a további működéséhez jó erőt, egészséget és Isten áldását kérem.

A zúgó éljenzés és taps, mely a szép beszéd elhangzása után támadt, nemcsak a szónokot jutalmazta, hanem Budapest székesfőváros finom, megértő lelkű és puritán polgármesterének: *dr. Sipőcz Jenő* ömértóságának is szólt, mintegy köszönetül azért a figyelemért, hogy egy tisztviselőjének, aki mindig a keresztény és nemzeti eszmének volt harcos katonája, 25 éves szolgálati jubileumán magát képviseltette.

Azután *Zsille Zsigmond* házinyomdai főtitzt, az üzem tisztviselői kara nevében üdvözölte a jubilánst szépen átgondolt és előadott beszédben; a meleg kartársi és baráti szeretetről tanuskodó beszédet itt adjuk:

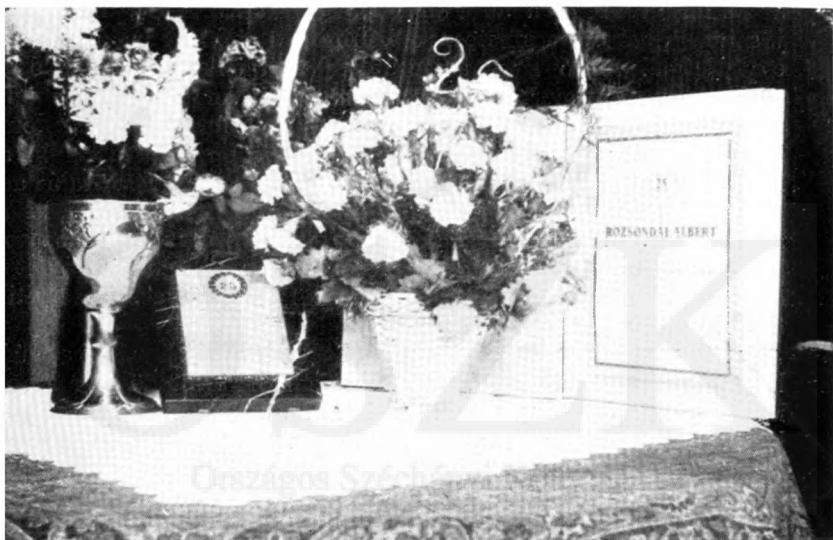
„Igen tisztelt Kartárs Ur!

Kedves Barátom!

Nekem jutott az a megtisztelő szerencse, hogy a székesfővárosi házinyomda igazgatója és a házinyomda tisztikara nevében a mai napon tartott 25 éves szolgálati évfordulód alkalmából jókívánságainkat tolmácsolhassam.

Ezt a megbízást annál is inkább és örömmel vállalhattam, mert a közöttünk eltöltött hosszú idő alatt bőven nyílt alkalmunk arra, hogy kartársi szeretetedet és baráti személyvedet kiismerhessük és Tégedet szívünkbe zárhassunk.

Eltekintve a mai mozzanatos ünnepély jelentőségétől, úgy látom, hogy nemcsak a házinyomda tisztikara és egész személyzete ünnepel Téged, hanem a Polgármester Úr Önméltósága képviselőjében megjelent főlisztviselők és a társadalom terén hazafias irányban működő előkelőségek is, akik örömmel csatlakoznak a mai szép jubileum fényének emeléséhez és sikerének fokozásához.

A jubileumi ajándékok.

Emellett meg kell még mondanom azt is, hogy dacára a mai nyomasztó viszonyoknak és sivár helyzetnek, mégsem haladhatunk el egy negyedszázados jubileumot ünneplő kollégánk és barátunk tiszteletére tartott ünnepély mellett anélkül, hogy kifejezést ne adjunk annak, hogy a nyomdai ipar és a kulturális téren kifejtett eredményes tevékenységeddel dicséretes érdemeket szereztél.

Amidőn tehát én Néked a székesfővárosi házinyomda szeretett igazgatójának: Kurfürst István igazgató úrnak a nevében és kollégáim nevében is fővárosi szolgálatodnak negyedszázados évfordulója alkalmából legőszintébb szerencsekívánságainknak adok kifejezést, egyúttal kérem a Mindenhatót, hogy további sikeres működésedhez adjon erőt és egészséget és hogy szeretett családdal együtt még sokáig boldogan élhessetek.

Isten éltesen!

A nagy tetszéssel és éljenzéssel fogadott beszéd után a Józsefvárosi Keresztény Polgárok Köre (Kaszinó) képviselőjében és számos tag kíséretében megjelent a főváros legnagyobb kerületének, a VIII. kerületnek volt elüljárója, az általánosan szeretett és kedvelt *Wigh János* ny. ker. elüljáró, mint a Kör elnöke, állt fel szólásra s az ünnepeltet a következő tartalmas szép beszéddel üdvözölte:

Kedves Rozsondai Barátom!

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Én, az én Rozsondai barátomat már hosszabb idő óta ismerem; ismerem pedig, mint magánembert s mondhatom, ebben a minőségében is a legelőnyösebben. Ismerem őt, mint kedves, jószívű, derék, becsületes, úriembert s mint kiváló társadalmi egyéniséget. Az ő egyéni szereplése mindenkit iránta való szimpátiára hangol, mert résztvesz minden társadalmi és jótékonyági mozgalomban. S itt, — nem vagyok indiszkrét, ha elárulom, — hogy bár Rozsondai barátom csekély jövedelmű hivatalnok, amellett családos is, mégis mindenkor, mikor közcélra való adakozásról van szó, anyagi helyzetét meghaladó módon veszi ki részét a társadalmi, jótékonyági s egyéb közcélú szolgáló adakozásokból. Ezek az ő cselekedetei jellemzik az ő nemes lelkét, fenkölt gondolkodását s önzetlen közéleti működését, s ezért szeretik és tisztelik őt mindenhol.

A mai ünnepség alkalmából Rozsondai barátomat új világlátásban ismertem meg. Megősmertem őt, mint közhivatalnokot s mondhatom, — hiszen mindenki, aki itt van, láthatja is, — ebben a minőségében is mint kiváló embert. Ez a mai, gyönyörű, bensőséges ünnepély bizonyítéka annak, hogy Rozsondai Albert, mint közhivatalnok is elsőrendűen állja meg a helyét. Nemcsak kiváló, szorgalmas, rendes hivatalnok, aki kötelességeinek mindenkor a leghívebben tesz eleget, de igazi jó kolléga és hű barát. Hogy ő mindeme kiváló tulajdonságokkal rendelkezik, igazolja munkatársainak, kollégáinak és fellebbvalóinak ma megnyilvánult osztatlan tisztelete, szeretete és ragaszkodása, mely itt fényesen nyilatkozott meg, a mai ünnepély keretében szavakban és érzelmekben s megjelent tisztelőinek nagy számában.

Méltóztassanak megengedni, hogy ahhoz a babérkoszorúhoz, amellyel ma Rozsondai Albert barátomat övezik, egy levéllel én is hozzájáruljak. Én, ugyanis a Budapest-Józsefvárosi Keresztény Polgárok Körének és józsefvárosi barátainak üdvözlétét hozom Rozsondai Albertnek. Ő ugyanis józsefvárosi lakos s mint ilyen résztvesz a Józsefváros összes társadalmi jótékonyági és egyéb a nemzet és főváros lakosságának érdekeit szolgáló mozgalmakban. Ezen mozgalmakat nemcsak anyagilag támogatja, de kiveszi részét a munkából is. Emellett hűséges igaz baráti érzelmeiről tesz mindenkor tanubizonyosságot. Mint jóbarátot és igaz, becsületes embert tanultuk őt megismerni s ezen tulajdonságai tették őt köztünk is népszerűvé és igazán becsültté. S most, amikor ma 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából a Budapest-

Józsefvárosi Polgárok Köre elnöksége, választmánya és tagjai, valamint józsefvárosi barátai nevében igaz, meleg szeretettel üdvözlöm, arra kérem a Mindenhatót, adjon neki még hosszú életet, teljes boldogságot és munkabírást, hogy egyrészt otthonában élvezze az igazi boldogságot, másrészt közéleti munkásságát, továbbra is ily életkedvvel és energiával folytathassa még hosszú időn át. Az ég áldása kísérje őt további életpályáján.

A szünni nem akaró tapssal jutalmazott beszéd után a Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség nevében, melynek a jubiláns közel 10 éve ügyvezető elnöke, *Kocsán Károly* országgyűlési képviselő, a Szövetség elnöke és a tatai kerület nagy szeretetnek és népszerűségnek örvendő, másodízben egyhangúlag megválasztott országgyűlési képviselője, szólt szépen felépített beszéddel az ünnepelthez:

Mélyen tisztelt Ünneplő Közönség!

A fővárosi nyomdaüzem ünnepli egyik kiváló főtisztját, ki élete és munkája egyik jelentős határkövéhez ért. Az ünnepelt Rozsonдай Albert főtiszt, kit ma a meleg baráti és munkatársi szeretet övez körül, 25 évig dolgozott azon a helyen, ahol most megkülönböztetett tisztelet veszi körül. Tisztelik és szeretik azok, akikkel együtt dolgozott, mert aki vele és mellette volt, az mindig érezte, hogy Rozsonдай nemcsak munkástárs, hanem melegszívű barát is, aki mellett megnevesedett az amúgy is nehéz és szürke munkássors. De megbecsülték őt a műhely egyéb területein kívül is, mert nemes lelke napként sugározta szét a szeretet melegét. Természetes, hogy ez a magatartás előjárói figyelmét sem kerülte ki, mert az a munka, mely egy olyan férfiú kezéből került ki, mint Rozsonдай Albert, az alkotás volt, amely alkotóját dicsérte. Ez a tisztelet, a jól végzett munkának a megbecsülése emelte ki Rozsondayt arra a díszes pozícióra, melyről most büszkén tekinthet vissza a jól végzett munka nyugodt öntudatával.

De engedjék meg Uraim, hogy ne csak Önök ünnepeljék most ezt a kiváló férfiút. Erre az ünnepre eljöttünk mi is, akik az élet nagy műhelyében ismertük meg Rozsonдай barátunkat. Itt már többen szóltak arról, hogy társadalmi téren ki hol találkozott az ünnepelttel. Én a Széchenyi Népfőiskolások Szövetségében ismertem meg, ahol az ünnepelt ügyvezető elnöki minőségben fejt ki olyan dicséretes tevékenységet, amely a legnagyobb elismerést érdemli meg.

És itt kell nekem méltatnom azt a kiválóságát az ünnepeltnek, amely őt a példatadók sorába emeli.

Rozsonдай Albert elvégzi a mindennapi kenyérkereső munkáját. Ez azonban még nem elégíti ki, hanem ideadja idejét, melyet mások szórakozásra, avagy pihenésre használnak fel, — ő újabb terhes, fáradságos munkát keres, mert nemes lelke ebben keresi kötelességérzetének kielégítését. Igen, Rozsonдай Albert tudja azt, hogy az ő élete nem lehet egy szűk körre összezsugorított öncélú élet, hanem ő tartozik sokkal annak a társadalomnak, annak a Hazának, melynek szülötte, gyermeke. Nincs az a ne-

mes, a Haza jobb jövőjéért folyó társadalmi munka, ahol meg nem találók őt. Ott van testével-lelkével, izzó, magyar lelkesedésével, anyagi és szellemi erejével, mert jól tudja és érzi azt, hogy ennek a szegény, megcsontított országnak a jobb jövőjét és boldogulását csak az szolgálja igazán és eredményesen, aki nemcsak kap a Hazától, hanem erejének teljes megfeszítésével áldoz is a magyar jövőért. Gyönyörű példája ez a nemzeti áldozatkészségnek. És kérdelem, hol csiszolódott ki ilyen ragyogóvá ez a lélek? Hozta magával Erdélyből, a székelység bűbajos világából. Itt pedig az anyaországban, Széchenyi szellemével töltötte meg lelkét. Ez a varázs inspirálja minden szépre, minden jóra.

És amikor itt az emberi szó halvány színeivel ecseteltem egy tartalmas élet szépségeit, ezekből nekünk nagy tanulságokat kell levonnunk. Az ünnepelt példája tanítson meg bennünket hivatalos, kenyérkereső munkánk becsületes elvégzésére, — de tanítson meg arra is, hogy magunkon kívül igen sokkal tartozunk a köznek is, amelynek tartozéka vagyunk. Rozsonдай ideális példája a magyar munkásnak, a magyar tisztviselőnek, a hazáját szerető, érte lángoló honpolgárnak, aki mint a gyertya, amíg másoknak világít, önmagát fogyasztja.

Ha sokan követjük ezt a példát, akkor hamarabb szűnnek meg a társadalmi bajok, nemesebb lesz az élet és hamarabb következik el a mindnyájunk lelkéből kifakadó, naponkint megisméllődő fohász: Nagymagyarország mielőbbi eljövetele. A fohászt a Rozsonдай példájának a követése fogja csak valóra váltani. Köszöntöm Öt és kívánom, hogy ezt mielőbb kedves családjával együtt megérje.

A szépen felépített, tartalmas, eszmékben gazdag beszéd nagy hatást váltott ki a jelenvoltakból s hosszas tapssal és éljenzéssel honorálták azt.

Majd *Váradi József* áll. tanítóképzőintézeti tanár állt fel szólásra, mint az Országos Széchenyi-Szövetség igazgatója és a Népfőisk. Széchenyi-Szövetség társelnöke. A következőket mondta:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Tegnap egy rendkívüli küldönc ezt a levelet hozta lakásomra Schandl Károly dr. ny. államtitkár, az OKH alelnök-vezérigazgatója, a Széchenyi-Szövetségek országos elnökétől:

Köszönettel vettem a Rozsonдай Albert ünnepségére vonatkozó szíves meghívósalat, melyen a magam részéről a legnagyobb örömmel vennék részt, azonban sajnos, ezen a napon választókerületem egyik tűzvészttől sújtott községébe, Tüskevárra kell feltétlenül leutaznom és így legnagyobb sajnálatomra nem jöhetek el. Éppen ezért nagyon kérek, légy szíves távolmaradásomat megfelelően kimenteni és Rozsonдай úrhoz intézett mellékelt levelemet felolvasni.

Szívélyes üdvözléssel igaz hived:

Schandl Károly dr.

Igen tisztelt Rozsonдай úr!

Őszintén sajnálom, hogy vidéki elhalaszthatatlan elutazásom következtében nem vehetek részt azon a szép ünnepségen, amely a holnapi nap folyamán az Ön 25. éves fővárosi szolgálata alkalmából fog megtartatni. Legyen meggyőződve, hogy ha személyesen nem is, de lélekben mindenesetre magam is az ünnepelőkkel tartok s örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy Önt e nagyjelentőségű évforduló alkalmából őszinte szívből üdvözlhessem. Üdvözlöm Önt, elsősorban, mint lelkes széchenyistát, mint mozgalmunk egyik kiváló, kipróbált és lelkes harcosát, aki valóban oly sok érdemet szerzett a Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség megalapítása és felvirágoztatása terén.

Éppen ezért a széchenyistákkal együtt magam is őszinte lélekkel és örömmel csatlakozom az Önt ünnepelők seregéhez és midőn arra kérem a Mindenhatót, hogy adjon Önnek továbbra is jó erőt, egészséget és kitartást további munkájához, egyben kérem Önt is, hogy a széchenyista eszmények iránt tanúsított szeretetét és lelkesedését a jövőben is a Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség érdekében gyümölesztse.

Szívélyes üdvözléssel igaz híve:

Schandl Károly dr.

Ehhez a gyönyörű köszöntőhöz csak ennyit, — s ezzel emelem poharamat ömértósága, a vidéki széchenyisták és a magam nevében Rozsonдай Albertre és drága családjára: A jó Isten áldja meg Rozsonдай Albertet mindazért, amit eddig a magahatáskörében a magyar kultúráért tett és azért is, amit még tenni remél.

A *Váradi József* tanár által felolvasott két levelet és az általa hozzáfűzött igaz jókívánságokat tomboló lelkesedéssel fogadta a közönség.

A dicső kuruckor alakjaira emlékeztető rokonszenves egyéniség *Ajtay Jenő* ny. miniszteri tanácsos úr ömértósága, a *Magyarországi Turán Szövetség* képviselőtében jelent meg és mondta el tömör s gondolatokban gazdag, szép beszédét:

Kedves Ünnepe! Barátunk!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A magyarországi Turán Szövetség képviselőtében vagyok itt. Örömmel vállaltam ezt a megbízatást, mert én kedves ünnepe! barátunkkal nem hivatalos érintkezésben, hanem tirsadalmi egyesületekben és szövetségekben találkoztam, ilyenekben pedig nem egyszer nem is tiszter, hanem nagyon sokszor volt szerencsém vele együttműködni. A Magyarok Istene engem oly külsővel áldott meg, mely mellett bizonyítgatnom sem kell, hogy Rozsonдай Alberttel való találkozásunk kivétel nélkül mindig magyar ügyekben s így a *turáni* eszme szolgálatában történt. Ebben az eszmekörben pedig Rozsonдай Albert mindig oly törhetetlen magyarságot és oly hűséges turáni gondolatalkort tanusított, mely mellett

Öt nemcsak barátunkként, hanem testvérünként tiszteltük. Mindig oly helyes ítélőképességgel és oly törhetetlen magyar érzelmekkel szólt hozzá a megtárgyalás alá kerülő kérdésekhez, hogy véleményeit — a magunkénál fiatalabb évei dacára — mindig megértéssel tettük mérlegelés tárgyává.

A Magyarországi Turán Szövetség képviselőjében annál nagyobb örömmel vagyok itt a székesfővárosi nyomda ünnepélyén, mert tisztában vagyok azzal és mindnyájunknak büszkén kell hirdelnünk azt, hogy a könyvnyomtatásban a *turáni népek* ezer éveikkel megelőzték az egész kultúrvilágot.

Ha már a Magyarok Istene megengedte nekünk azt, hogy ezen a Kis-Magyarországon a Magyarországi Turán Szövetség képviselőjében a székesfővárosi nyomda jelen levő díszes társaságában magyarul ünnepelhessük Rozsonдай Albertet, kívánok a Magyarok Istentől Neki hosszú életet, de kívánom azt is, hogy a székesfővárosi nyomda tisztviselői és munkásai Rozsonдай Alberttel magyar érzésben és a turáni gondolatban testvéreileg egybeforrva, minél eredményesebben működhessenek Nagy-Magyarország visszaszerzésén.

A beszédet óriási taps és éljenzés követte, mely percekig uralkodott a lelkeken.

Müller Antal országgyűlési képviselő, székesfővárosi törvényhatósági tanácsstag, Budapest déli kerületének legnépszerűbb és legszeretettebb puritánlelkű, országgyűlési képviselője, a Józsefváros szíve vette fel most a beszéd fonalát s mint a *Keresztény Gazdasági és Szociális Párt* józsefvárosi csoportja, elnökségének nevében beszélt s ajkán az őszinte szeretet szavai zengtek eképpen:

Kedves Hölgyeim és Uraim!

Szeretett ünnepelt Barátom!

Belső örömmel jöttem el erre a szép ünnepségre, mert előre tudtam, hogy ezen ünnep különbözik az átlagos ünneplésektől, mivel itt a szeretet nyilvánul meg, a legbensőbb érzésből fakadó szeretet, ami mindnyájunkat eláraszt az ünnepelt személye iránt.

A felszólalók sokszor nehéz helyzet elé vannak állítva, amikor egy-egy ünnepelt érdemeiről kell nyilatkoznok. Ez esetben nagyon könnyű a feladatot, mert az a férfiú, akit ma ünnepelünk, érdemekben annyira gazdag, hogy órákig lehetne róla beszélni, azonban a fűhérszaltal nem alkalmas hosszú szónoklatok elmondására. Így én is rövidre fogom beszédemet és kiszakítok egy-két gondolatot abból a tömkelegből, ami bensőmben el van raktározva Rozsonдай Albert kedves barátom érdemeiként.

Felteszem magamnak a kérdést, miért is szeretem én Rozsonдай Albertet jobban, mint sok más társamat, vagy barátaimat? A feleletet a következőkben adom meg: „Rozsonдай Albert először hithű keresztény ember; nem vagyok vele egy valláson, de tisztelni és becsülni tudom benne azt a vallási meggyőződést, ami

öt eltölti. Nyíltan ad kifejezést keresztyén meggyőződésének úgy a gazdasági, mint társadalmi és politikai életben egyaránt. Igaz, hű fia egyházának, becsületes támogatója hittestvéreinek és minden keresztyén felebarátjának, tisztviselőtársának és a magyar munkásságnak.

Másodszor Rozsonдай Albert jó hazafi, igaz magyar ember, aki példát mutatva az ő lángoló hazaszeretetről, minden szabad idejét arra szenteli, hogy a legnagyobb magyarnak, Széchenyi Istvánnak szellemében apostolként dolgozzon, tanítson és oktasson, amit lényesen igazol a Széchenyi-Szövetségben elvégzett nagy munkássága. Ha ez a szellem hatja át a társadalmat, akkor nem kétkedhetünk Magyarország jövő boldogulása felől.

Harmadszor szeretem őt azért, mert ő szereti a munkát és szereti munkás társait, amit leglényesebben igazol az itt megjelent munkástársai százainak száma, kiket nem hivatalból rendelték ki, hanem bennső sugallatukat követve, szeretetüknek adtak kifejezést azzal, hogy ezen meleg ünnepségben résztvettek. Rozsonдай Albert dolgozik azon, hogy munkástársait is Széchenyi gondolatvilágába hozza és dolgozik azon, hogy munkástársainak, illetve munkatársainak szociális helyzetén javítson.

Végül üdvözlöm Rozsonдай Albert kedves barátomat, a Keresztény Gazdasági és Szociális párt részéről is, amely pártnak rendíthetetlen kemény harcosa, meggyőződéses igaz katonája, ki konzekvensül képviseli az ő világnézeti felfogását a politika terén is. Mindazon jótulajdonságokat iparkodik felebarátaival is megértetni és így dolgozó életét hasznosítja az egész társadalom és édes hazánk javára.

Kívánom a Mindenható Istentől, hogy áldja meg úgy őt, mind családját jó egészséggel, hosszú élettel, hogy még soká folytathassa jellemekben dús, erényekben gazdag, nagy, értékes, öntudatos munkásságát, mindnyájunk javára és a haza boldogulására. »

A jelenvoltak lelkére mély hatást keltő beszéd őszinte szeretetet sugárzó szavai fokozták a lelkesedést s Müller Antal országgyűlési képviselő nemcsak tapsot és éljenzést kapott, hanem lelkeket is hódított.

Liska Béla főmérnök, a Magyar-Török Egyesület nevében szépen felépített, eszmékben és gondolatokban gazdag beszéde következett, mely mint beszéd-remek figyelmet érdemelt és váltott ki igazán megérdemelt éljenzést és tapsokat. A szónok így szólt:

„Hölgyeim és Uraim! Mélyen tisztelt Ünneplő Közönség!

A Magyar-Török Egyesület tagjainak üdvözetét és meleg kézszorítását hozom a mai szép ünnepség alkalmából *Rozsonдай Albertnek*, amidőn őt pályatársai és barátai a székesfővárosnál példás szorgalommal és igyekezettel, kiváló szaktudással betöltött 25 évi szolgálat elteltével igaz megbecsüléssel és szeretettel köszöntik.

Rozsondai Albert azonban nemcsak kitűnő szaktudású tisztviselő, ki szakmájabeli foglalkozásában példásan működik, hanem, — mint azt tudjuk és amint azt itt az imént valamennyi felszólaló oly ékes szavakkal ki is fejtette — az ünnepelt hivatalos elfoglaltságán kívül is minden fennmaradt szabad idejét kizárólag a közcélok szolgálatába állította. Nem volt az a hazafias mozgalom, nem volt az a társadalmi megmozdulás, mely a magyarság javát tűzte ki célul, hogy Rozsondai tevékenyen részt nem vett volna benne! Izzó hazaszerete, magyar fajtánkhoz mindenek felett ragaszkodó lelke üzte és hajtotta oda, ahol úgy gondolta, hogy tehet valamit a szebb jövőért és tette ezt önzetlenül, fáradtságot, időt nem kimélve, még szűkebb családi ügyeit is akárhányszor félretéve, *tiszán* a nemes cél érdekében, jutalmat, bért sohasem keresve és soha el nem véve.

Ez az a külső kép, melyben az Ő személye szemünkbe ötlük és mely élesen kiviláglik azoknak a nagyszámúaknak tömegéből, kiket az elmúlt időkben oly falánk nyüzsgéssel láthattunk túlekedni a nemzeti gondolat jelszava körül, de — önző számíttással, törtető önzéssel a — saját egyéni érdekükben! Ezekről élesen válik ki Rozsondai ritka alakja: az önzetlenül lelkes férfi karaktere.

És ezért, mélyen tisztelt Uraim, én a mai ünnepi pillanatban elhesegetem magamtól *ezt a külsőt*, egyébként oly ritka és kiváló képet, el akarom felejteni egy pillanatra, hogy a mi kedves ünnepeltünk, mily sokat dolgozott eddig a közügyek érdekében, mily hasznos és kiváló szolgálatot tett önzetlenül nemzeti ügyünknek, elvonatkoztatok mindentől, ami cselekedet és tett, és csak egyéniségét nézem: *Rozsondai Albertet, az embert és férfit!*

Egész fiatal korától a nyomdásziparban dolgozott, oly környezetben, mely — mint azt jól tudjuk — az ország legrégibb és legjobban kialakult szakszervezetében tömörült, melynek minden tagja emélfogva a szociáldemokrácia nemzetközi politikai nézeteivel telítve, a magyar nemzeti és faji gondolattól mérföldekre eltávolodott, és a fiatal Rozsondai mindazonáltal izzó magyar maradt, szívben lélekben hű fajtájához és a nemzeti gondolathoz. Magyar lelkéről visszapattant a nemzetközi ideológia, mely gúnyt űz a nemzet legszentebb eszméiből, vagy a legjobb esetben is hidegen megy el mellettük.

Kedves Rozsondai Barátom! Te kiállottad a tűzpróbát! Lelked, szíved magyar maradt, tiszta magyar jellemedet változatlanul mentetted át meglelt férfikorodba, amidőn tapasztalatod és nagyobb tudásod immár igazolja ezt az állásfoglalást, melytől zsenge tapasztalatlan korban magyar véred önkénytelen sugallatára sem tántorodtál el!

Poharamat emelem a mi ünnepeltünkre, kedves magyar véreinkre, és midőn a Magyar-Török Egyesület elnöksége és választmányja őszinte üdvözlétet tolmácsolom, engedd meg, kedves Barátom, hogy ehhez az üdvözléshez magam is csatlakozzam és őszinte magyar szívvel ünnepeljem Benned a szívéig, véreig tiszta hajtáttalan Magyar! Az Uristen éltesse!

Pálos Ödön igazgató, az Országos Rákóczi-Szövetség nevében üdvözölte a jubilánst rövid, de sok tapsot és tetszést kiváltó beszédben.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az Országos Rákóczi Szövetség megbízásából üdvözlöm Rozsondai Albert barátomat, aki ezen szövetség választmányi tagja és mint ilyen buzgalommal és szeretettel dolgozik a szövetség hazafias céljai érdekében. Erre Budapesten, abban a városban, ahol a nemzeti érzés ellanyhulása tagadhatatlan, igen nagy szükség van. Mert mik az Országos Rákóczi Szövetség céljai? II. Rákóczi Ferenc vezérő fejedelem emlékének ébrentartása, a magyar szabadsághősök és vértanúk emlékének ápolása, a magyar társadalomnak erős nemzeti öntudattal való áthatása, a közeleti tisztaság és a törvényes rend védelme, végül a magyar nemzeti jellegnek megőrzése s a kuruckor zenéjének hangversenyeken való bemutatása. És ki hinné, a magyar fővárosban akadt napilap, mely megtámadta az Országos Rákóczi Szövetséget, megtámadta azért, mert a Ripka Ferenc-féle szentistvánheti ünnepségekbe sikerült beilleszteni egy tárogató hangversenyt a Halászbástyán. A tárogató primitív hangszer... nem érdekli a külföldieket! Ameddig ilyen magyarok is vannak, akik még a magyar zenét és a magyar hangszert is támadják, addig nagy szükség van a Rozsondai Albertekre, akik küzdenek a magyarságért, jellegzetes nemzeti szokásainkért, a magyar hangszerekért és a magyar zenéért. A jó Isten adjon Rozsondai barátomnak hosszú életet, tartós egészséget és kitartást minden igaz magyar ügy győzelméig. Isten sokáig éltesse.

A *Józsefvárosi Református Fiókegyház presbiteriuma* nevében Borbély Gyula presbíter üdvözölte keresetlen, meleg szavakkal az ünnepeltet. Majd a tapssal és éljenzéssel fogadott beszéd után átnyújtotta az ünnepeltnek verses üdvözlét is. Midkettőt itt adjuk:

Kedves Hölgyeim és Uraim!

A már előttem elhangzott sok-sok szép üdvözlét után, bátorodom úgy a magam, valamint a józsefvárosi református fiókegyház presbíterei nevében az ünnepeltnek jó kívánataimat kifejezésre juttatni.

Érdemeket én nem sorolok fel, pedig az ünnepeltnek nagy érdemei vannak. — azt már megtették az előttem felszólalók s így én ismétlésekbe nem akarok becsátkozni, csak mintegy szerény megjegyzést említek fel, hogy Rozsondai Albert barátom egyházunknak hűséges és áldozatkész presbítere és éppen ezért úgy a magam, mint presbítertársaim az ünnepeltnek nagy hálával tartozunk, hogy Istentiszteleteinket egy rendes, szép körhelyiségben tarthatjuk és nem iskolai-, vagy tornateremben, mint eddig. Ez az ő érdeme.

Kérem ezért a Mindenhatót, hogy tartsa meg az ünnepeltet továbbra is körünkben, hogy buzgó, nemes munkájával egy

hosszú életen át támogathassa a mi kis egyházunkat. Isten éltesse Rozsondai Albertet, a mi szeretett presbiterünket egyházunk és a társadalom javára kedves családjával együtt. Éljen!

Mint őszinte barátja pedig átnyújtok neki egy kis irodalmi terméket. (Az alábbi kis üdvözlő verset nyújtotta át a szónok.):

A keresetlen szavakkal, de szívből jövő beszédet mondó presbitert zajosan megtapsolták.

Ünnepi üdvözlés.

Rozsondai Albert 25 éves szolgálati jubileumára.

Te férfi voltál. Hosszú pályád
A becsületnek tiszta tükre,
Mely fényben égő csillagását
Ráhintí a mi ünnepünkre.
Az élet harcát jól megálltad
A munka tisztas fegyverével,
Mely minden szírtén, gáton áthat.
Mivel e földön mi sem ér fel...

És azután is ember voltál.
Mikor vezér lett már belőled;
A munka nálad most is oltár
És művelője szent előtted.
Ki oly sokáig köztünk álltál,
A munkást mindig megbecsülted,
Ó, hogy bennük bízva nem
[csalódtál
Tanu reá e fényes ünnep!

Te ottan álltál sorainkban
Dolgozva értünk sok-sok éven,
Hol fölhalmozva annyi kincs van:
Az ölombetük műhelyében...
A kincs sugárt vet a világra,
Rányomva hófehér papírra,
De a Te munkáért a hála
A szívünkbe van beleírva!...

Az érdem habár nem kívánja,
Hogy hangos szóval feldicsérjék,
Ajkunk ma mégis azt kiáltja
Szálljon reád minden dicsőség!...
Tüzzön virágot a fejedre
Nyugodt szívednek öntudatja
És szálljon áldás életedre
Igen soká — az Isten adja!...

Kuszkó István, az Országos Történelmi Ereklyemúzeum alelnök-igazgatója és a *Történelmi Lapok* szerkesztője, gondolatokban gazdag beszédét koronázta megérdemelt siker, mely hatalmas éljenzésben és tapsban nyilvánult meg. Beszéde a következő:

„Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Pár nap előtt egy székszavú, de nemes egyszerűséggel fogalmazott s izlésesen kiállított arcképes meghívót kaptam. Rozsondai Albert erdélyi testvérünk jubileumára szólott. Az izléses nyomdai akcenciával kiállított meghívón zöld babérkoszorúba van foglalva a fáradhatatlan kitartással, önzetlenül teljesített 25 évi becsületes szolgálat piros száma.

A hivatalos és hivatásos munka mellett a különböző testületek, különböző munkakörében szívós lelkesedéssel végzett nemzetépítő munka nem példátlan dolog, ámde a mai önző és hivalkodó világban ez a nemes példa olyan kevés követőre talál, hogy ennek pirosbetűs napja méltó a megünneplésre. Hittem is, hogy 20—25-en bizonyára megjelennek a hívek ez ünnepségen s amikor ide a „Magyarvilág” külön termébe beléptem, nagyon kellemes

csalódás ért... Nem 20—25-en, de 250-en is jóval felül, közel 300-an jelentünk itt meg.

Mit bizonyít ez?... Azt bizonyítja, hogy ebben a bűnöző székesfővárosban, melynek romlott lelkivilágára kormányzónk Öfö-méltósága 1919 őszén hadserege élén Szegedről történt diadalmas bevonulása alkalmával a fogadására megjelent törvényhatóság küldöttsége előtt elhangzott szigorú intelme nem veszett kárba, bár erkölcsileg még mindig sok itti a teendő, minden vonatkozásban fentt és lent egyaránt.

Érthető volt tehát a meglepetésem, midőn az ünneplők számának az elképzeltnél több, mint tizszeresét (közel háromszáz embert) látok e szép gyülekezetben.

A tartalmas beszédekből is arról győződtem meg, hogy itt az egyháznak, a kulturális, gazdasági és humánus testületeknek egész légiója van Budapestről képviselve. Ezekben a testületekben Rozsonдай Albert testvérünk minden erkölcsi és anyagi jutalom nélkül hordotta az építő- és ragasztóanyagot azokhoz az építményekhez, melyek az eljövendő Nagymagyarország egyházi, kulturális és humánus céljait fogják szolgálni.

Kikből áll e pillanatban az itt együtt ünneplő szép nagy család.

Rozsonдай Alberttel több egyesületben működő tagok vezetőiből és elöljáróiból. Az állam- és nemzetépítő munkának vezetőiből és munkástevéseiből áll e család, mely egy az érzésben, célkitűzésekben: Isten és a magyar haza szeretetében és az eljövendő boldogabb új Magyarország újjáépítésére való törekvésben!...

Látszólag jószántunkból kerültünk itt mindannyian össze. Azonban ez csak látszat, mert voltaképpen egy titkos erkölcsi kényszer toborzott minket egybe. A magyar Genius súgta meg jóformán mindenikünknek, hogy jönnöd kell. S íme itt vagyunk mi, az önzetlenül munkálkodó magyarok eme tisztalelkű családi körében, bár többen vannak, akik együttéreznek velünk, de nem jöhettek el.

Az én lelkem örvendve látja, hogy akik itt megjelentünk Rozsonдай Albertet ünnepelni, mindenikünket a tiszta szív és lélek s az izzó hazafiúi és nemzeti érzés vonzott ide. E tisztaságban a nemzeti érzés és hazafias szeretet arisztokratáit látom együtt. Megfordultam bárók, grófok, hercegek társaságában, de tartózkodtam a vidéki magyar nép körében is, melynek körében az igazi magyar nemest jellemző tulajdonságok közül több nemes vonást tapasztaltam, melyek méltóvá teszik a népet a testvéri kézszerítésre. Én itt különösen az ősi magyar erkölcsöket ápoló székelvekre mutatok rá nagy gyönyörűséggel, akik közül való Rozsonдай Albert, a mi mélyen tisztelt ünnepelt testvérünk is.

Őt a jó Isten is kiváltképpen kegyelte, mert 1907-ben téli katonai gyakorlatának teljesítése alkalmával szerzett reménytelen tüdőbetegségéből gyógyította ki, mert egy Budapestre költözött kolozsvári orvos Wettenstein József rendelőjébe irányította, aki

meggyógyította őt és visszaadta nemzetének és fájának, hogy nemzetépítő munkáját sok irányban végezhesse.

Szerintem nemes emberek nem születnek, hanem nevelés által nemesednek és ezt ki is fejtettem 1928-ban a magyar honvédség részére írt és 6000 példányban megjelent kis füzetben. Elismerést az ember csak a jók szeretetében és nagyrabecsülésében találhat csupán, mint ezt bizonyítja a mai ünnepség s az itt megjelenteknek Rozsonдай barátunk felé sugárzó szeretete.

Létesíteniük kell tehát a kormányhatálon kívül egy kulturális, társadalmi és nemzeti becsületrendet, mely az emberszereket, a nemzeti és hazafias érzés, nagyjaink iránti kegyelet ápolása körül szerzett érdemekért kitüntető jutalmul szolgálna az olyan egyéneknek, mint Rozsonдай Albert.

Adja a jó Isten, hogy ő ezt megérhesse s ez az őt méltán megillető kulturális becsületrend az ő mellét díszíthesse! Isten éltesse őt és családját mindnyájunk igaz örömére, a haza javára, hogy még 25 évvel eredményesen munkálkodhasson! Éljen Rozsonдай Albert!

Kovács József pénztáros, ki a jubilánssal egy házban lakik, 72 lakó nevében, rövid, kedves beszédben üdvözölte az ünnepeltet.

Kedves Lakótársunk!

Mélyen tisztelt Rozsonдай Ur!

Engedje meg, hogy úgy a magam, mint lakótársaim nevében 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából szívem egész melegével, őszinte szeretettel üdvözölhessem.

Kívánom, adjon a jóságos Isten Önnek erőt, egészséget, hogy nemes hivatását még sok-sok éven át erőben, egészségben betölthesse és gyakorolhassa... Isten éltesse szeretett családjával együtt!... Éljen sokáig a keresztény nemzeti eszme nemesszívű, harcos katonája.

A lakók részéről jövő kedves figyelmet élénk éljenzéssel fogadta az ünnepelő közönség.

Bohn László gépmester a székesfővárosi házinyomda géposztálya nevében mondott keresetlen egyszerű szavakkal, de meleg szeretettel telített beszédet, melyet zajos tapssal és éljenzéssel jutalmaztak.

Nagyrabecsült Vendégkoszorú!

Mélyen tisztelt Főtiszt Ur!

Budapest székesfőváros házinyomdája gépszemélyzetének megbízásából üdvözlöm Rozsonдай Albert főtiszt urat, ki a házinyomda kötelékében 25 esztendőt egyhuzamban töltött el. Ezen alkalmából nemcsak őt, az ünnepeltet, de egyúttal kedves hiteltársát is üdvözlöm, ki e nehéz küzdelmes években minden bús és bánatban hűségesen oldala mellett állt és mint vele együttérző életpárja, férjének homlokáról sokszor letörölte a verejtéket és kitartásra serkentette Rozsonдай Albert főtiszt urat.

Mert bizony e 25 esztendő alatt sokszor igen nehéz, sötét felhők keringtek az égboltozaton. E 25 esztendőbe beleesett a világháború is. Rozsonдай Albert kötelességtudóan vonult be a világháborúba. Reszkető ajkakkal búcsúzott övéitől, de bátor lélekkel és nemes szívvel tett eleget kötelességének.

E világégésből őt is, mint sokakat az Isten kegyelme, gondviselőn hazahozta.

E nagy csapás után, mely szent hazánkat a front felbomlásával érte, ki-ki sietett haza családjához. Találtunk itthon sokan éhező, rongyos, ruhátlan, meztelen gyermekeket és anyákat s a kétségbeesés vett erőt lelkünkön.

Rozsonдай Albert főtisztnek ekkor is helyén volt a szíve és az esze. Megvigasztalt bennünket s tőle telhetőleg segített rajtunk.

A mi Rozsonдай Albertünk felénk nyújtotta kezét, mondván: „Testvérek ne csüggedjetelek, én majd segítek — és segített is, hogy a nagy nyomorból ki tudtunk vergődni, mert összeköttetése révén felruházott bennünket.

Sokan vagyunk, kik érezzük szívünkben, hogy minden nagy vihar után szép időnek kell következni, mert ott fenn az égen ragyogó Nap sugarai az eloszló felhők nyomán melegítik szívünket és ezen szívek azt diktálják nekünk, kultúrembereknek, kik a sajtó munkásai vagyunk és akik édes magyar nyelvünk-nél fogva e szent hazához vagyunk kötve, hogy jobb idők is lesznek.

A magyarbetűs iskolakönyvekből 6 éves korunktól fogva ismertük meg a magyart, önmagunkat s a történelmet, hazánkat. Mi, akik a magyar anyák keblén nőttünk s a magyar anyák kebléből lüktető magyar anyatejet magunkba szívtuk, úgy látjuk, hogy a sajtószabadság mellett egymást teljesen megértve kell azon munkálkodnunk, hogy egymásra találjunk és vissza kell szereznünk és a szent korona alatt újból egyesíteni kell elrabolt hazánkat.

Akkor lesz újra munka, kenyér és állás, boldogság s a magyar sajtó munkásai boldogok és megelégedettek lesznek. Mi is szívesen és vállvetve dolgozunk tovább a szent Nagy-Magyarországért, melyért Rozsonдай Albert főtisztünk éjjel-nappal most is dolgozik.

Kívánom neki, a főtiszt úrnak, hogy az Isten adjon erőt és egészséget a további eredményes munkálkodásához... Isten éltesse!

Herodek István könyvkötő, a székesfővárosi házinyomda könyvkötő-osztálya nevében szólott eképpen:

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A székesfővárosi házinyomda könyvkötészete nevében üdvözlöm a jubilánst. Kívánjuk, hogy kedves családjával együtt sokáig jóegészséggel és boldogan éljen!

Novágh Gyula tanár, népművelési felügyelő, *Budapest székesfőváros Népművelési Bizottsága* nevében gondolatokban gazdag, remeken felépített szép beszédben üdvözölte a jubilánst.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Szándékosan törekedtem arra, hogy a Rozsonдай Albert barátunkat felköszöntők és ünneplők sorát Budapest Székesfőváros Népművelési Bizottsága nevében zárjam le. Mélyen tisztelt és mindannyiunk által nagyrabecsült Rozsonдай Albertet az előttem felszólalók — erkölcsökben gazdag és értékes egyéniségének megfelelően — a legkülönbözőbb szemszögből értékelték és sokoldalú társadalmi munkásságának tiszteletreméltó és messze kiható eredményeit méltatták a nagyrabecsülő tisztelet és meleg baráti szeretet hangján. Egy önzetlen, igazságszerető, puritán, bámulatos munkabírási ember színes és alkotásokban gazdag életének plasztikus filmje pergett le előttünk a felköszöntésekben, akinek minden törekvése a köz érdekeinek, a magyar nemzet kulturális érdekeinek előbbrevitele volt. Láttuk, hogy Rozsonдай Albert a saját érdekeit nemcsak háttérbe szorította a köz érdekei előtt, hanem egyenesen elfelejtette magát, akkor, ha nemes célokat szolgáló közérdekről volt szó. Rozsonдай Albert minden ízében szociális belkületű ember, aki 100%-ig valószínűsíthető meg önmagában és cselekedetein keresztül Krisztus tanításait a felebaráti szeretetről. Az ő élete és munkássága mintaképe az ideális értelemben vett modern embernek, akinek bár egész érzésvilága és széleskörű műveltsége a múlt nemes tradícióin nevelkedett és izmosodott, állandóan haladt és fejlődött az étellel és nemcsak megérteni tudta a kor szavát, hanem követni is, sokszor jószzerű előrelátással és mindenkor apostoli belkülettel. Csokorba szeretném foglalni a felköszöntők hosszú sora végén mindazokat az elismerő és gazdag egyéniséget értékelő, őszinte szeretettel áthatott baráti szavakat, amelyekkel Rozsonдай Albert barátunknak felejtethetlenné akarjuk tenni 25 éves munkásságának eme szép ünnepét és az elismerést és a jókívánságokat ki akarom egészíteni a népművelési mozgalom nevében, amelynek jegyében és lobogója alatt fejtette ki egész társadalmi tevékenységét.

Mint a magyar kultúrának ápolóját és terjesztőjét köszöntöm én meleg szeretettel Budapest Székesfőváros Népművelési Bizottsága nevében és őszinte szívből kívánom, hogy azok a szép és nemes eszmék, amelyeket ő annyi fáradhatatlan buzgalommal terjesztett, úgy a saját társadalmi körében, mint azon kívül, termékeny talajra találjanak és kivirágozzanak.

Köszöntöm Rozsonдай Albertet, mint a magyar népművelők egyik legkiválóbb harcosát és papját, köszöntöm őt, mint embert, akit az Isten különös kegye az erkölcsi és szellemi javak legszebb értékével ruházott fel. Szívem egész melegeivel kívánom, nemcsak neki, hanem mindannyiunknak, az egész magyar nemzetnek, hogy számos éven át jó egészségben és teljes lelki rugókonysággal tudja szolgálni azokat az életcélokat, amelyeket maga

elé tűzve eddig is annyi kitartással, céltudatossággal és önzetlenséggel szolgált. Isten éltesse!

Az ünneplő közönség percekig éljenezte és tapsolta a szónokot, amiért csokorba szedte a jubiláns érdemeit.

Még el sem ült a tetszészaj, már is szólásra hívták fel az ünnepeket.

Rozsodai Albert főtiszt emelkedett fel szólásra s egy pillanatig rendezni látszott gondolatait, majd megindultan beszélni kezdett:

„Méltóságos és Nagyságos Uraim!

Mélyen tisztelt Személyzet! Hölgyeim és Uraim!

Engedjék meg, hogy az itt elhangzott üdvözlőbeszédekre, — amennyire az örömtől csordultig telt lélek meghatottságával lehet — válaszolhassak.

Minden az Istentől jön s én mindenekelőtt hálát adok a jó Istennek, az én teremő jó Atyámnak, hogy e napot megérnem engedte és megengedte, hogy a küzdelmes emberi életben egy feledhetetlenül boldog órát érhessek meg, melyben megértő, finom emberi lelkek szeretetet sugározhatnak felém.

Az élet útjai rögösek, tövisesek s e világnak, szürő, csípő fulánkjai vannak... Jól esik látnom, éreznem és megállapítanom, hogy simogató kezek és szeretet sugárzó, megértő jó lelkek és hű barátok is vannak. Érdemes volt dolgozni a közért.

Hálásan köszönöm a jelenlevő hölgyeknek és uraknak kitüntetését, hogy személyemet megjelenésükkel tisztelték meg s ez ünnepségnek ezáltal díszl és tartalmat adtak... Köszönöm a rendezőbizottságnak e szép ünnepség rendezését, mely által lehetővé tették, hogy 25 évi becsületes munka után erről az elmúlt 25 évről emlékezhessünk s az eljövendőkről ábrándozhassunk. Köszönöm elsősorban a székesfőváros képviselőjének *dr. Fellay Ferenc* főjegyző úrnak meleg, elismerő szavait és köszönöm az itt megjelent pálya- és kartársaimnak s a többi kiküldöttek üdvözléseit...

Huszonöt év egy ember életében nagy idő... Az élet harcában sokszor éreztem a sors ostoressapásait, de bízva Istenben, azt engedelmes lélekkel fogadtam. Az élet útjai rögösek és tövisesek, de bármennyire is megsebeztek lábaimat a rögök és tövisesek, én bízó és csüggedetlen lélekkel haladtam egyenesen a cél felé és célkitűzéseimtől sem csábos hangok és ígéretek, sem durva fenyegetések, elgáncsolások, sem anyagi ígéretek nem bírtak eltántorítani...

Mindig életcélom volt a felebaráti szeretet gyakorlása s mindig az az elgondolás vezetett ténykedéseimben, hogy amit nem tartok a magam számára jónak és kívánatosnak, azt másoknak se óhajtsam, kívánjam... Igyekeztem mindig abban a körben, ahová az isteni gondviselés állított, szeretetet sugározni s a rideg igazságot szeretettel párosulva gyakorolni: kerültem azt, hogy ténykedéseimmel tövist hagyjak a szívekben s az egyetemes em-

beri érdekeket magyar fajtám izzó szeretetével, hazafias lélekkel szolgáltam.

Gróf Széchenyi István célkitűzéseit látom most is lelki szemem előtt, mely a mai nehéz, vígasztalan helyzetben alkalomszerűbb, mint volt valaha: Egyesült erővel iparkodjunk azon, hogy Magyarországon egy ember se legyen kenyér és ruházat nélkül, fedél és szakismeretek nélkül s az erkölcsi műveltséget senki se nélkülözze. Ha átérezzük e bölcs mondás igazságait és szükségszerűségét és ennek megvalósítása érdekében összefogunk, enyhíthetjük embertársaink nyomorát...

Egyéni önző célok eddig sem vezették ténykedéseimet s mindent Istentől nyerve, békés lélekkel hordoztam keresztemet is. Ezért a mai boldog óráért mélyen meghajtott fejjel és hálaadó lélekkel mondok köszönetet a jó Istennek, az én jószágos, gondviselő Atyámnak: köszönetet mondok a meghatottság boldog érzésével pálya- és kartársaimnak értékes ajándékaikért; a jelenlevőknek megjelenésükért s rájuk az élet minden megnyilvánulásában Istennek gazdag áldását és Krisztus szent békességét kérve a jelenlevők és a távollevő üdvözők egészségére emelem poharamat!... Éljenek!

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Üdvözlések:

a) *Táviratok:*

Rozsondai Albert úrnak, Budapest, Alkotmány-u. 29. Magyarvilág étterem.

»Jubileuma alkalmából üdvözlétét küldi és további működéséhez sok szerencsét kíván Gallina tanácsnok.«

Rozsondai Albert úrnak, Budapest, Alkotmány-u. 29. Magyarvilág étterem.

»Igaz örömmel csatlakozom azok közé, akik Önt mai 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából szeretettel üdvözlík. Fogadja legőszintébb szerencsekívánataimat s ama óhajom kifejezését, hogy a Mindenható adjon Önnek jó erőt és egészséget a nyomdászipar és a kulturális téren kifejtendő működéséhez. Kurfürst István. (Igazgató.)

Rozsondai Albert úrnak, Budapest, Alkotmány-u. 29. Magyarvilág étterem.

»Amidőn Ön 25 éves szolgálati jubileumát ünnepli, kedves kötelességemnek tartom, hogy szeretett tisztviselőtársaival és a munkásszemélyzettel együtt én is melegen üdvözölhessem, mint a szakma mesztérét, aki a keresztény szellem harcosa volt és mint ilyen mindenkor elismerésre és nagyrabecsülésre talált. A magyarok jó Istene adjon Önnek és becses Családjának erőt és egészséget. Üdvözlésem háromszori éljen Rozsondai szeretett kartársunk felkiáltással fejezem be. Jauernik Nándor.« (Volt vezérigazgató.)

Rozsondai Albert, Magyarvilág, Vilmos császár-út 68. Budapest.

»Negyedszázados jubileumod alkalmából én is hű, becsületes munkásságod ünneplőimnek sorába lépek. Barátod Lőrinc.« (Soós Lőrinc.)

Rozsondai, Alföldi-utca 18. Budapest.

»Legőszintébb szerencsekívánatainkat küldjük, sok meleg üdvözlét kíséretében. Dózsa-család.« (özv. Dózsa Henrikné.)

Rozsondai Albert, Magyarvilág-étterem, Alkotmány-utca sarok, Budapest.

»Kedves Rozsondai úr, Huszonöt éves szolgálati jubileuma alkalmával szívből gratulál Antal-család.« (Antal Albert nyugdíjas.)

Rozsonдай Albert főtitkár úrnak, Központi városháza, Házinyomda.

Huszonötéves jubileuma alkalmával fogadja legőszintébb szerencsekívánatainkat, Marusek Pálné és Tausz Anna.

Rozsonдай Albert, Budapest, Alföldi-utca 18. II. 44.

Szeretettel üdvözlétünket küldjük jubileumod alkalmára, Vilma és Irén. (Sógornői: Kiss Vilma és Irén.)

b) Üdvöző levelek:

Dr. Schandl Károly ny. államtitkár, országgyűlési képviselő, az Országos Központi Hitelszövetkezet alelnök-vezérigazgatója, az Orsz. Széchenyi Szövetség elnökének levele:

Budapest, 1932. szept. 23.

Igen tisztelt Rozsonдай úr!

Őszintén sajnálom, hogy vidéki elhalaszthatatlan elutazásom következtében nem vehetek részt azon a szép ünnepségen, amely a holnapi nap folyamán az Ön 25. éves fővárosi szolgálata alkalmából fog megtartatni. Legyen meggyőződve, hogy ha személyesen nem is, de lélekben mindenesetre magam is az ünnepelőkkel tartok s örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy Önt e nagyjelentőségű évforduló alkalmából őszinte szívből üdvözölhessem. Üdvözlöm Önt, elsősorban, mint lelkes széchenyistát, mint mozgalmunk egyik kiváló, kipróbált és lelkes harcosát, aki valóban oly sok érdemet szerzett a Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség megalapítása és felvirágoztatása terén.

Éppen ezért a széchenyistákkal együtt magam is őszinte lélekkel és örömmel csatlakozom az Önt ünnepelők seregéhez és midőn arra kérem a Mindenhatót, hogy adjon Önnek továbbra is jó erőt, egészséget és kitartást további munkájához, egyben kérem Önt is, hogy a széchenyista eszmények iránt tanúsított szeretetét és lelkesedését a jövőben is a Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség érdekében gyümölesztesse.

Szívélyes üdvözléssel igaz híve:

Schandl Károly dr. »

Lemhényi vitéz Gábor Antal ezredes (a székely ágyúöntő hős)
Gábor Áron unokájának üdvöző levele:

Igen tisztelt kedves Barátom!

Huszonötéves szolgálatod megünneplése alkalmával kérlek, a legőszintébb szerencsekívánataimat fogadni szíveskedjél, őszinte barátod

vitéz Gábor Antal »

Sarlós Lajos szfőv. házinyomdai igazgató levele:

Kedves Jubiláns Kollégám!

Ámbár a mai idöket és viszonyokat nem találom alkalmasnak arra, hogy ünnepeljünk és ünnepeltessünk, azért személyesen

nem veszek részt a mai ünneplésben, de szívben és lélekben együtt érzek az ünneplőkkel.

25 éves szolgálati jubileuma alkalmából fogadja őszinte szívvel jövő szerencsekívánataimat azzal a jámbor óhajtással, hogy a Mindenható jó Isten áldása kísérje további útján még sok éven át úgy szakmai, mint társadalmi téren, szeretett nyomdászmesterségünk, a mélyen tisztelt székesfőváros Községe, imádott Hazánk, kedves családja, barátai és ismerősei javára és üdvére!

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Igaz nagyrabecsülésem kifejezése mellett maradok őszinte híve

Budapest, 1932. szept. 24.

Sarlós Lajos.»

Nagy Ferenc állami tanítóképzőintézeti tanár üdvözlő levele:

Kedves Rozsonдай Ur!

Végtelenül sajnálom, hogy betegségem miatt nem vehetek részt 25 éves jubileumán. Nem mulaszthatom el azonban, hogy legalább pár sorban kifejezést ne adjak annak a nagyrabecsülésnek, amelyet én Ön iránt tíz évi ismeretségünk alatt mindig éreztem. Vajha a Mindenható minden helyre olyan derék, talpraesett és igazi lelkes embert állíthatna, mint amilyennek Rozsonдай Albertet ismerik munkatársai!

Hogy én ezen az ünnepségen mennyire büszke vagyok székel testvéremre és a kiváló magyar munkaerőre, azt ki sem mondhatom.

Az Isten éltesse Kedves Rozsonдай Urat a magyar ügyek szerény szolgálatában még sokáig s adjon Ön mellé olyan munkatársakat, mint a mostaniak, akik nem feledkeztek el megbecsülni, értékelni és megünnepelni azt a munkaerőt, amelyről 25 év alatt Rozsonдай Ur tanuságot tett.

De jól tudom, hogy a munka mellett az *embert* is ünneplik az embert, a férfit, aki ezt nagyon megérdemli. Ennek a talpig férfinak nyújtom én is őszinte készszorításomat.

Nagy Ferenc, áll. tképző-int. tanár.»

Hovszky János, m. kir. kormányfőtanácsos, székesfővárosi tanácsstag, a Baross-Szövetség elnökének levele:

Kedves Rozsonдай Ur!

Huszonöt éves szolgálati jubileumán gyászom miatt nem vehetek részt — hugom és feleségem nem venné szívesen — s ez akadályoztatásom miatt ez úton küldöm szíves meleg gratulációmat az Ön jólmegérdemelt szolgálati jubileuma alkalmából rendezendő szép ünnepségre.

Budapest, 1932. szept. 16-án.

Kiváló tisztelettel készszéges híve

Hovszky János.»

Dr. Jakabházy János ügyvéd, m. kir. gazdasági főtanácsos, Csongrád vármegye tb. főügyésze *Várady József* tanárt megbízta az alábbi levéllel üdvözlétének tolmácsolására:

„Kedves Barátom!

Rozsondai Albert 25 éves jubileumi ünnepségére szóló meghívódat köszönettel vettem, azonban sajnálattal kell közölnöm, hogy jelenlegi egészségi állapotom nem engedi meg, hogy ezen a kedves ünnepségen részt vehessek.

Mindenesetre Téged kérlek meg, hogy nevemben üdvözzöl melegen Rozsondai barátunkat, kinek kitartása, a Széchenyista eszmék iránti lángoló szeretete és hűsége minden elismerést megérdemel és hő óhajtásom nekem is az, hogy bár ilyen hívünk sok volna.

Neki és családjának további kitartást és szerencsét kívánok, Téged szeretettel üdvözzöl régi barátod *dr. Jakabházy János.*»

Sebő Béla Budapest-székesfőváros főszámvevőjének levele:

Kedves Rozsondai Úr!

Fővárosi szolgálatának 25 éves évfordulója alkalmával szívesen köszöntöm és kívánom, hogy elismert szakértelmét és kiváló szorgalmát még számos esztendőkön át a legjobb egészségben és munkaerőben gyümölcsöztesse fővárosunk javára.

Szívélyes üdvözléttel

Budapest, 1932. szeptember 21.

Sebő Béla.»

Honffy Lajos. Budapest-székesfőváros adóhivatali igazgatójának üdvözlő levele:

„Kedves Kartárs Ur!

Huszonöt esztendő szolgálati jubileuma alkalmával fogadja úgy a magam, mint a székesfővárosi adóhivatali tisztikar meleg szerencsekívánatait.

Adjon a Mindenható további munkásságához erőt, egészséget.

Budapest, 1932. szeptember hó 24-én.

Szíves üdvözléttel igaz híve:

Honffy Lajos.»

Dr. Lendvay Béla ügyvéd üdvözlő levele:

„Kedves Bátyám!

Méltóztasd megengedni, hogy igaz, becületes törekvésű, értékekben gazdag munkás életed negyedszázados határközössége alkalmából, én is a szívből és a Veled való együttérzéssel jót kívánó barátaid táborába állva, a magyarok Istenének jutalommal telt áldását kérhessem a Számodra.

Arra kérem az Egek Urát, hogy a jelen jubileum felemelő ünnepsége új erőforrásokat jelentsen a Számodra. — Légy és maradj meg továbbra is annak a fanatikus lelkű, ideális magyarnak, akinek több, mint 12 évvel ezelőtt megismertelek. — Vállald, vidd és folytasd az igaz magyar ügy harcát, számos évtizeden át, ugyanazzal az agilis ügybuzgalommal, meg nem alkuvó törhetetlen hittel, ruganyos fiatalossággal és meg nem roppanó gerinccel, mintahogy eddigi életed során nem esveretű Éned önzetlen megnyilatkozásából tetted.

— Nagyon, nagyon szerettem volna jubileumi ünnepségeden személyesen is résztvenni, sajnos ezen szándékomban a körülmények

alakulása meggátolt, ezért így és ezúton juttatom Hozzá gratulációmát és baráti kézszorításomat.

Kérlek fogadd megkülönböztetett igaz nagyrabecsülésem kifejezését. Ölel igaz baráti szeretettel,

Budapest, 1932. évi szeptember hó 24-én,
mélyen tisztelő híved:

Dr. Lendvay Béla.»

Bliesner Agoston prépostplébános levele:

Igen tisztelt Barátom!

Amint megigértem nagy örömmel résztvettem volna jub. ünnepségeden, sajnos, vidéki pap vendégem van s így vele kell lennem, csak a jövő hétre vártam őt!

Ismételten minden jót kívánok. A jó Isten kegyelme s áldása legyen veled!

Szívből üdvözl

Bliesner prépost.»

Dr. Baján Ferenc ügyvéd, Győr szab. kir. város tb. tisztí fő-
ügyészének levele:

Kedves Barátom!

Öszinte örömmel vettem 25 éves szolgálati jubileumodról szóló értesítést.

A legnagyobb sajnálatomra az ünnepségen hivatalos távollétem miatt nem tudtam megjelenni, de lélekben ott voltam azok között, akik az ünnepség keretében őszinte szeretetüknek és nagyrabecsülésüknek adtak kifejezést.

Egy negyedszázados, eredményekben gazdag közhivatali működés minden körülmények között a legnagyobb elismerést érdemli meg, mert nagyon jól tudjuk, hogy azt csak becsületes kötelességtudással és igaz hazafiúi érzésből fakadó önzetlen áldozatkészséggel lehet betölteni. Te, kedves Barátom, közhivatali pályádon mindenkor ezeket az eszményeket tartottad szemed előtt és ezért méltán kell nekünk, akik a Te barátaid vagyunk, igaz szeretettel köszöntenünk, mert a Te működésed követendő ideális példa arra, hogy hogyan kell magyar köztisztviselőnek hazája iránti kötelességét teljesíteni.

A magyarok Istene éltesse még igen sokáig, hogy továbbra is kifejthessed áldozatkész működésedet a haza javára és hön szeretett kedves Családod, valamint mindnyájunk legőszintébb örömére.

Igaz szeretettel üdvözl őszinte híved

Dr. Baján Ferenc.»

Dermár Pál szföv. polgári fiúiskolai igazgató-tanár levele:

Mélyen tisztelt Rozsodai Ur!

Huszonöt éves fővárosi szolgálata alkalmával fogadja őszinte jókívánataimat. Kívánom, hogy Isten éltesse még számos éven át jóegészségben, jókedvben szeretett fővárosunk lelkes hazafias apostolaként az emberi kor végső határáig.

Budapest, 1932. évi szeptember hó 24. napján.

Dermár Pál.»

Turezer Kálmán szfőv. polgári fiúiskolai tanár üdvözlő levele:

Kedves Rozsonдай Ur!

Fővárosi szolgálatának 25 éves jubileumi ünnepe idején fogadja ezúton őszinte jókívánataimat s adja a jó Isten, hogy élete további során át is bírja munkaidejét egészséggel úgy k. Hozzá tartozói örömeire, valamint szép fővárosunk javára!

Budapest 1932. szept. 19.

Őszinte és igaz tisztelője

Turezer Kálmán.»

Majtényi Károly áll. gimnáziumi tanár levele:

Kedves Barátom!

Most olvasom a Pesti Hírlapban, hogy a székesfőváros házi-nyomdájának személyzete és tisztikara meglepően ünnepelésben részesített negyedszázados szolgálati jubileumod alkalmából.

Engedd meg, hogy jubileumoddal kapcsolatban — ha kissé megkésve is, — kifejezhessem őszinte jókívánságaimat. Kívánom, hogy az Isten sokáig tartson meg erőben és egészségben kedves családotd örömeire s az Általad képviselt nemzeti gondolat győzelmére.

Nagykálló, 1932. IX. 27.

Igaz híved

Majtényi Károly.»

Tóth József ref. vallástanár üdvözlő levele:

Kedves Rozsonдай Ur!

Igazán sajnálom, hogy hirtelen jött kellemetlen betegségem megakadályoz abban, hogy huszonöt éves jubileumán személyesen szorítsunk kezét egymással. Adja a jó Isten, hogy a 25 év csak arra legyen emlékeztető, hogy az Isten eddig is megáldotta életében és munkájában, de semmiesetre sem arra, hogy az eddig szépen emelkedő pályája a következő 25 esztendőig még szebb és még magasabb íveléssel ne emelkedhessen tovább.

Adjon az Isten sok erőt, egészséget további életéhez és munkájához, ezt kívánja Isten áldásával tisztelője:

Budapest, 1932. szept. 24.

Tóth József.»

Tiringer Károly, a Pallas-nyomdai műintézet műszaki igazgatójának üdvözlőlevele:

Lillafüred, 1932. IX. 24.

Kedves Rozsonдай Ur!

Fővárosi szolgálatának 25 éves évfordulója megünneplésére szóló meghívót kézhez vettem, mely alkalmából szívből üdvözlöm, mint egyik kedves Munkatársamat.

Isten kegyelmével adjon Önnek erőt — jóegészséget, hogy a következő 25 évet, illetve 50 éves évfordulót is megünnepelehesse.

Üdvözli szeretettel

Tiringer Károly.»

Dr. Szilágyi Béla író és zeneszerző üdvözlő levele:

Édes jó Berti Bátyám!

Tiszta székely szívvel, hálás tisztelettel és szeretettel kérem az Egek Urának áldását fejedre 25 éves szolgálati jubileumod alkalmából.

Meleg székely magyar szeretettel köszönt s még egyszer minden áldást kér nemes szívedre és szeretteidre székely testvéri szeretettel öcséd

Budapest. 1932. IX. 23.

Dr. Szilágyi Béla.»

Özv. Lengváry M. Zoltáné üdvözlőlevele:

»Mélyen tisztelt Rozsonдай Ur!

Engedje meg, hogy én is őszinte szívvel csatlakozzam azokhoz, akik Rozsonдай úrnak tiszta szívből jövő gratulációit tolmácsolják és kívánom a jó Istentől, hogy engedje meg, hogy a mi drága, jó Rozsonдай úrnk még sokáig munkálkodjék embertársai javára, az ő puritán jellemével, ősi magyar érzésével, forró honszeretetével, egészszében, boldogságban érhesse meg a »Nagy-Magyarország«¹ mielőbbi feltámadását.

Honleányi szeretettel, igaz, őszinte tisztelője:

Budapest. 1932. szeptember 27.

» *Özv. Lengváry M. Zoltáné.*»

Ceglédi Nagy Pál Szöv. titkár üdvözlő levele:

»Kedves Bátyám!

A Mindenható kegyelméből megért 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából, szívem minden melegével üdvözöm. Csak a munkás, szorgalmas életnek vannak ilyen szép állomásai. Mindannyian, kik Önt hosszú évek óta ismerjük és szeretni megtanultuk, tudjuk, hogy nem méltatlant ér ez az ünneplés.

A kezdő évek küzdelmein hamarosan győzedelmeskedő erős szakmai tudás, a minden irányban kiterjedő alapos műveltség, ernyedetlen szorgalom meghozta gyümölcsét a mai szép állásban. Nem volt hiábavaló a rengeteg odaadó munka. Legjobban illik ide Széchenyi mondása: »Nincs a földön jobb számítás a becsületességnél.«² Adja az Egek Úra, hogy az én kedves Rozsonдай Albert bátyám, még nagyon sok éven át, jó erőben, egészszében mindnyájunk örömére köztünk maradjon. Egyben tiszteletteljes üdvözlétem ünnepeelt Bátyám kedves feleségének, a hűséges, önfeláldozó hitves és anya mintaképének, ki igazi élet-társaként bú-örömben mindig mellette állt. Sok-sok jóegészséget, örömet, boldogságot, hosszú életet kívánok.

Félek, hogy az ünnepségen (szomba!) nem, vagy csak igen későn tudok megjelenni.

Lélekben ott leszek!

Maradok hű tisztelettel

Budapesten, 1932. szept. 20-án.

Ceglédi Nagy Pál.»

Schnell József Bszkrt. tisztviselő levele:

Tisztelt Kolléga!

Kedves Barátom!

Szeretettel üdvözöllek 25 éves szolgálati jubileumod alkalmából!

Jószívvvel kívánom, hogy a kemény munkában töltött hosszú évek után is lankadatlan, friss erővel tölthesd be hivatásodat!

Budapest, 1932. szeptember 24.

Igaz üdvözlettel

Schnell József.»

Horváth János, a Bethánia Irodalmi és Nyomdai Vállalat művezető-jének üdvözlő levele:

„Minden újai tiszták az embernek a maga szemei előtt, de aki a lelkeket vizsgálja, az Úr az.”
(Példab. 16:2.)

Kedves Rozsonдай Ur!

A huszonötévi szolgálattal jól megérdemelt ünneplése alkalmával Isten gazdag áldását kívánom, ezúton is szívesen üdvözlöm!

Budapest, 1932. IX. 22.

Horváth János.»

Radó Richárd lapszerkesztő üdvözlő levele:

Kedves Rozsonдай Ur!

A legjobb kívánságaimat nyilvánítom jubileuma alkalmából. Áldja meg az Isten és adjon Önnek erőt, egészséget, hogy még sokáig szolgálhassa közös kenyéradó gazdánkat: szeretett fővárosunkat.

Régi barátsággal köszönti

Budapecsten, 1932. szept. 27.

Radó Richárd.»

Benke István áll. rendőrfelügyelő üdvözlő levele:

1932. szept. 23.

Kedves Rozsonдай Ur!

Miután legnagyobb sajnálatomra szolgálati vezénylésem miatt ünnepélyén személyesen nem tehetem tiszteletemet, tehát ezúton köszöntjük Önt 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából.

Tiszta szívből kívánjuk, hogy amint 25 éven át megadatott részére a Mindenható Istentől az erő, egészség és kitartás, párosulva a soha nem lankadó szorgalommal, hogy a reábízott teendőket jó példát mutató módon teljesíthesse, — úgy továbbra is még hosszú ideig adjon erőt, jóegészséget és erős kitartást az Örökkévaló, hogy eredménnyel munkálkodhasson kedves családja és a köz érdekében.

Maradunk megkülönböztetett tisztelettel

Benke István és családja.»

Nyéki Németh János tisztv.:

Gyöngyös, 1932. szeptember 24.

»Kedves Barátom!

Engedd meg, hogy 25 éves jubileumod alkalmából kifejezhessem őszinte szerencsekívánataimat, melyek valóban őszinte szívből fakadnak.

Legyen áldás hosszú működéseden és legyen még egyszer olyan hosszú az életed, mint amennyit eddig becsületben és munkában eltöltöttél.

Üdvözlöm kedves Családodat és maradtam őszinte barátod:

nyéki Németh János.»

Csupor József m. kir. államrendőrségi detektívőfelügyelő:

»Tisztelt Rozsonдай Ur!

Huszonöt éves szolgálati jubileuma alkalmából fogadja a legjobb kívánságainkat.

Szívélyes üdvözléssel

Csupor József és családja.»

Kristóff Mária üdvözlő levele:

»Kedves Rozsonдай Ur!

Legmélyebb tisztelettel köszöntöm a főváros szolgálatában eltöltött 25. évi jubileuma alkalmából.

Sajnálattal kell jelentenem, hogy személyesen a szép ünnepségen azért nem vehettem részt, mert nem voltam Budapesten, ma érkeztem haza, ezért kérem, hogy fogadja őszinte üdvözlétem ezúton, azon kívánságom kapcsán, hogy a jó Isten adjon továbbra is jóegészséget, olyan derűs jó kedélyt, amelyben szerencsém van ismerni.

Szíves üdvözléssel vagyok híve

1932. szept. 27.

Kristóff Mária.»

Öze, Hajnal Istvánné, a »Fővárosi Közlöny« volt szerkesztőjének özvegye:

»Kedves Rozsonдай Ur!

Kívánom, hogy a másik 25 évet is jóegészségben érje meg, 1932. szept. 24.

öze, Hajnal Istvánné.»

Bence Antal, a »Fővárosi Közlöny« tördelőjének üdvözlője:

»Kedves Berci!

25 éves szolgálati jubileumod alkalmából fogadd szívünk-ből jövő üdv- és szerencsekívánatainkat.

Kívánom a jó Istentől, hogy még sok-sok esztendőn át együtt lehessünk és munkálkodjunk.

A jó Isten adjon úgy neked, mint szeretett családnak erőt s egészséget.

Szeretettel köszönt

Bence Antal és családja.»

Szabó Péter villanytelepi főművezető és nejének üdvözlő levele Budafokról:

Kedves Barátom!

Oly sokan voltak a jubileumodon barátaid és tisztelőid, hogy mi nem bírtunk hozzájutni, hogy beszélhessünk veled, mert — sajnos — utolsó vonatunkat nem akarván elmulasztani, el kellett mennünk, ezért ezúton gratulálunk neked.

Soha el nem múló felejthetetlen emléket hagyott a lelünkben 25 éves jubileumod ünnepe. Igazán csak most láttuk, most ismertük meg a mi Bercinket, most ismertük meg a maga mivoltában a te társadalmi értékedet.

A becsülés, tisztelet, szeretet mélységes, benső megnyilvánulása volt az az ünnep. Mondhatni, hogy a mai világban kevés embernek jut osztályrészéül hasonló ünnepeltetés. Végtelenül boldogok voltunk azon az estén, kimondhatatlanul jól esett látni meghatódott arcodat, hisz szemeid a mély lelki gazdagságot tükrözték vissza.

De meg is érdemelted; hiszen sok-sok fáradozást és munkát fejtettél ki a köz és a haza érdekében. Mi újból csak azt kívánjuk, hogy adjon az Ég neked erőt, egészséget, hogy még sokáig működhessél a közért, mind családot, mind jóbarátaid örömére!

Még egyszer minden jót kívánva, szeretettel üdvözlünk és csókolunk benneteket

Péter és Mariska.

Horváth Endre korrektor üdvözlő sorai:

Kedves Barátom!

A rendezett jubileumodon egészségi állapotom miatt nem vehettem részt.

Szívemből kívánok azonban sok szerencsét, jóegészséget és Istenáldást további működésedre.

A jó Isten áldjon kedves Családoddal együtt.

Add át, kérek, Önagysága kedves Nődnék kézcsókomat és üdvözetemet.

Téged szeretettel köszönt és ismételten üdvözlő szerető barátod

Horváth Endre.

Özv. Verbőczy Lajosné és fia levele:

Mélyen Tisztelt Elnök Úr!

Jubileumi ünnepsége alkalmával mi is minden jót kívánunk. A jó Isten éltesse a kor legvégső határáig erőben, egészségben és boldogságban családjá és a mi örömünkre és a magyar nemzet további szolgálatára.

Ezt kívánjuk őszinte szívből:

özv. Verbőczy Lajosné és fia.

Sztanya Jenő betűszedő levele:

Tekintetes Főtiszt Ur!

Ezen alkalomból, hogy a Mindenható bölcs intézkedése és kegyelme folytán megérni engedte 25 éves jubileumát, mely idő alatt lelkiismerettel és felemelt fővel tevékenykedett a munka és köz érdekében, van szerencsénk üdvözölni.

Egyben kívánjuk, hogy a jó Isten tartsa és éltesse még soká, hogy még tovább működhessen édes-mindnyájunk örömére és megelégedésére.

Öszinte szívből kívánjuk

Isten éltesse soká!

Kelt Pécel, 1932. szept. 23-án.

Sztanya Jenő és családja.»

Preiszer Antal könyvkötő levele:

»Budapest, 1932. szeptember 22.

Tisztelt Rozsonдай Ur!

25 éves szolgálati jubileuma alkalmából fogadja részemről a legjobb kívánságokat.

Isten óvja meg minden baj és szerencsétlenségtől és tartsa meg jóegészségben, boldogságban az életkor legvégső határáig úgy kedves családja, valamint tisztelői és barátai örömére.

Szívélyes üdvözléssel

Preiszer Antal.»

Szigethy János könyvkötő levele:

»Mélyen tisztelt Főtiszt Ur!

Jubileuma alkalmából fogadja tőlem legőszintébb szerencse-kívánataimat.

Sajnos betegségem miatt Szüleimmel nem jelenhettem meg az estélyen.

Mély tisztelettel

Budapest, 1932. szept. 25.

Szigethy János.»

Butta Gusztáv könyvkötő üdvözlete:

»Mélyen tisztelt Főtiszt Ur!

Jubileuma alkalmából őszinte tisztelettel és szeretettel gratulál

Budapesten, 1932. szept. 24-én.

Butta Gusztáv.»

Vogel Frigyesné (a jubiléus nagyobbik huga) üdvözlő levele Brassóból:

»Kedves mindannyian!

Én is a magam és az enyéim nevében szeretettel gratulállok: adja a jó Isten, hogy még hosszú éveken át érezd és élvezd a

köztisztelet és megbecsülés melegét. Boldog lehetsz, hogy eddig eltöltött életed nem maradt üres és tétlen, érdemeket tudtál úgy pályádon, mint társadalmi tevékenységeddel magadnak szerezni, hogy nevedet bármikor büszkén emlegethetik az utódok. Bárha drága szülőink élnének, hogy ők is örvendnének velünk együtt.

A legnagyobb szeretettel üdvözlünk s csókolunk mindhármatokat.

Brassó, 1932. okt. 1.

Etus, Frigyes és a gyermekek.

Özv. Sylvester Domonkosné (a jubiláns kisebbik huga) üdvözlő levele Brassóból:

Kedves Berci!

Az Antika leveléből értesültünk munkásságodnak 25 éves jubileumáról és így én sem mulaszthatom el, hogy ne gratuláljak.

Kivánom, hogy a jó Isten éltesse sokáig, hogy még az ötvenéves jubileumodat is érhesd meg erőben, egészségben.

Igazán azt le sem lehet írni, hogy milyen boldogok és büszkék vagyunk a mi Berci bátyánkra, hogy olyan nagy tiszteletben és szeretettel ünnepeltek. Csak azt sajnáljuk, hogy mi is nem lehettünk az ünneplők és tisztelőid között.

Az a kedves Antika oly nagyszerűen leírta az egész jubileumi ünnepség lefolyását, hogy szinte ott éreztük magunkat. No, de ha nem lehettünk is ott, még egyszer kívánom, hogy a jó Isten még 45 évig éltesse abban a köztisztelet- és szeretetben, amelyben most részesültél. Édes mindhármatokat szeretettel csókollak

Brassó, 1932. okt. 1.

Anna.

Vetéssy László (a jubiláns unokaöccse) üdvözlő levele Sepsiszentgyörgyről:

Kedves Berci Bátyám!

Fogadja mindhármunk nevében a megérdemelt 25 éves ünneplése alkalmából tiszta szívünkben fakadó jókívánságunkat és tudja meg kedves Berci Bátyánk, hogy mi nemcsak örvendünk és velük érzünk, hanem büszkék is vagyunk...

Akaratom ellenére is, — aki a citátumokat nem szeretem, — mégis le kell írjam, hogy nem fajult el még a székely vér, minden kis csöppje drágagyöngyöt ér.

Adja a jó Isten, hogy szép kis hazánknak hatalmas lelkével, erős fizikumú testtel, sok-sok éveken keresztül, megingathatatlan főpillére legyen és mikor megérkezett a dicső feltámadás ünnepe, büszkén tekinthessek az emberek emberére és lehessenek az, aki Testvéreimnek megmondja, vagyis kijelenti büszkén, de könnyes szemmel: *Ecce homo!*

Sokszor csókoljuk mindhárman ölelve

Laci.

Vogel Endre (a jubiléus unokaöccse) üdvözlő levele Brassóból:

Kedves Berci Bács!

Huszonöt éves szolgálati jubileuma alkalmából őszinte igaz szívvel és szeretettel kívánok kifejezhetetlenül sok-sok örömet, boldogságot és azt a megérdemelt nyugodt életet, amit azzal az eltöltött becsületes munkával nehéz verejtékkal megkínlódott, s ma már gyönyörű multat jelentő élet munkálkodásával kiérdemelt. Nagyon fáj nekünk, hogy azon a csodaszép ünnepélyen nem lehettünk ott és nem nézhettünk ragyogó arccal arra az összegyűlt sok nagy magyar emberre, hogy: látjátok, Ő a mi nagybátyánk, Ő egyike a székelyek életrevalóságának, becsületes munkászeretetének egyik legmegragadóbb példája, aki előtt mindenikünk bátran meghajthatja fejét, hiszen nagyon kevesen vannak ma olyanok, akik egy ilyen multra nézhetnek vissza.

Nagyon sokat beszéltünk, hogy milyen lehetett, hogyan folytathott le ez az ünnepély és nagyon, de nagyon büszkén gondoltunk minden alkalommal a mi drága Berci bácsinkra.

Sok szeretettel üdvözlí és Isten áldását kéri Berci bácsira és családjára *Bandi.*»

Kiss Vilma (a jubiléus sógornője) üdvözlő levele Fogarásról:

Édes Berci!

Nagyon örvendének, ha a szép ünnepséggel járó mulatozás után levelem friss és jó egészségben találna benneteket.

Nagy örömmel olvastuk a 25 éves szolgálati jubileumod alkalmából rendezett ünnepségről szóló tudósítást.

Isten az ő igazi szeretetét nyilvánította ki irántad és családod iránt édes Berci, hogy egy életre szóló kedves, boldog emléket engedett megérned, amikor a 25 évi munkádat, fáradozásodat csokorba, koszorúba fonták megértő nemes emberi lelkek. Hála legyen érte a jó Istennek!... Igaz közmondás, hogy: »ki mint vet, úgy arat.« — Te Édes Berci, aki mindig a jó Istenbe vetetted minden bizalmadat és kérted sok-sok mindenféle fáradságos munkákra az ő segédelmét, aki időt és anyagiakat soha nem sajnáltál a nemes célra és Isten rendelése szerint mindent sikerrel végeztél, az Ur Isten nagy kegyelméből megérhetted azt, hogy 25 éves fáradságos munkádat elismerték. Az Ur adott olyan lelkeket, akik ezt nyilvános bizonyosságtétellel jutalmazták. Kellett is ez buzdításul, mert sok-sok ember nem viszi bele a munkába a maga lelkét, csak éli a maga önző egyhangú életét s a pályáját csak kenyérkereseti lehetőségnek tartja; mással és a közzel nem törődik, így nem is méltó az ilyen ember az ünnepeltetésre. Szerettünk volna mi is ott lenni és veletek együtt örvendeni, mert ennél nagyobb örömet nektek a jó Isten nem is adhatott. Áldjon meg az Isten s engedjen még hosszú életet nektek s maradjon továbbra is veletek az ő nagy szeretete.

Sokszor ölel és csókol benneteket

Vilma.»

Öz. Tokay Aladárné (a jubiléus sógornőja) üdvözlő levele Fogarásról:

Kedves sógor, Berci!

Büszkén fogok tollat, hogy leírjam azt, amit éreztem, midőn a jubileumodról szóló tudósítást olvastam. Örömkönnyekeztünk és nagyon fájt, hogy nem vehettünk mi is részt veletek együtt azon a szép ünnepélyen. Veletek együtt örvendeni és élvezni azt a sok szép beszédet, amely ottan elhangzott, elismerve és magasztalva fáradhatatlan munkádat, melyek alkalmasak voltak bizonyára a további buzdításra.

Hálás örömmel mondunk köszönetet a jó Istennek, hogy a mi jó sógorunknak ezt az ünnepséget megérni engedte. Legjobban szerettem volna én is személyesen gratulálni, de minthogy az lehetetlen volt, írásban teszem azt s kérem az Urat, hogy a jó Isten tartson meg továbbra is, adjon jó egészséget, hosszú életet mindhármatoknak. Szeretettel ölel és csókol sógornőd

Iréa.»

Serester Dániel nyomdai igazgató üdvözlő levele Seps-Szengyörgyről:

Lonkink leírta azt a szép ünnepélyt, mely negyedszázados jubileumod alkalmával volt s azt a nagy tiszteletet, melyben különböző egyesületek és tisztelőid részesítettek. Utólagosan értesülve tehát jubileumodról, engedd meg, hogy mi is a legnagyobb szeretettel üdvözzöljünk s Istent kérjük, hogy félszázados jubileumoddal is megérni engedje, kedves családod, drága magyar fajunk javára boldogságban, egészségben!

Mindhármatokat a legnagyobb szeretettel ölel és csókol
az egész *Serester-familia*.

c) *Egyesületek üdvözlő iratai:*

A *Magyar-Török Egyesület* üdvözlését alábbi jegyzőkönyvi kivonat alakjában tolmácsolta:

Magyar-Török-Egyesület Budapest jkvi üdvözlése:

»Nagyságos Rozsondai Albert Úrnak

Budapest.

Egyesületünk választmányának 1932. szeptember hó 16-i jegyzőkönyvének kivonatát a választmány megbízásából az alábbiakban közlöm:

Jegyzőkönyv.

felvétellett a Magyar Török Egyesület 1932. évi szeptember hó 16-án este 6 órakor a Központi Kávéház Különtermében megtartott Elnöki Tanácsi és Választmányi ülésről. Jelen voltak a mellékelt íven sajátkezűleg felírottak.

Dr. Dömötör Mihály elnök az ülést megnyitja, a jegyzőkönyv hitelesítésére Treiber József és Wolf Henrik választmányi tagokat kéri fel...

Dr. Dömötör Mihály elnök jelentése folyamán ezután üdvözlí Rozsonдай Albert választmányi tagtársunkat, a Budapest Székesfőváros Házinyomdájában eltöltött 25 éves szolgálati jubileuma alkalmával. Javasolja, hogy Egyesületünk üdvözlése jegyzőkönyvileg is kifejezésre jusson és erről az ünnepelt jegyzőkönyvi kivonatban értesíttessék.

Turmezey László ügyvezető elnök szintén meleg szavakkal üdvözlí Rozsonдай Albert tagtársunkat és javasolja, hogy a Budapest Székesfőváros Házinyomda által a Magyar Világ Étteremben rendezendő ünnepi vacsorán egyesületünk képviseltesse magát.

Elnöki Tanács és Választmány az üdvözlésre vonatkozó javaslatokhoz egyhangú lelkesedéssel hozzájárul és megállapodik abban, hogy az ünnepi vacsorán egyesületünket Dr. Czebe Jenő, Liska Béla, Wolf Henrik és Nagy János tagtársaink képviselik.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

K. m. f.

Dr. Dömötör Mihály s. k.
elnök

Nagy János s. k.
jkv. vezető

Wolff Henrik s. k.
hitelesítő

Trieber József s. k.
hitelesítő

A másolat hitelül:
Budapest, 1932. október 20-án.

tharnói *Kostyál Ferenc* titkár.

A Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség jkvi üdvözlése:

Nagyságos

Rozsonдай Albert szfőv. nyomdai főtiszt úrnak

Jegyzőkönyvi kivonat.

A Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség 1932. évi október 7-én Váradi József tanár, társelnök elnöklete alatt tartott rendes választmányi üléséről.

Váradi József elnök: Üdvözlí a megjelenteket s mielőtt a napirend tárgyalására térne át a választmány, elnök szükségét érzi annak, hogy a Szövetség ügyvezető elnökét 25 éves szolgálati jubileuma alkalmából, itt a választmányi ülésen is üdvözlíje. Beszámol mindenekelőtt arról a lélekemelő ünnepségről, amellyel *Rozsonдай Albert* ügyvezető elnök úr 25. szolgálati évének betöltését mindenki számára emlékezetessé tették, akik azon megjelenhettek. Ő mindig nagyra értékelte a közvetlen pályatársaknak becsülését, de a tiszteletnek és ragaszkodásnak e gyönyörű megnyilatkozása egyenesen meghatotta. Örömmel állapítja meg, hogy szövetségünk méltó módon vette ki részét az ünnepelésből s *Kocsán Károly* országgyűlési képviselő, szeretett elnökünk a jubilánst Szövetségünk

nevében tartalmaz, szép beszéddel üdvözölte: arra meg egyenesen büszke, hogy e nagyszabású jubileumünnepség fáradhatatlan és mindenre gondoló rendezői a szövetség nyomdásztagjai sorából kerültek ki. E szép munkájukért üdvözlí őket a választmány nevében.

Az ünnepelt *Rozsondai Albertre* és családjára pedig a magyarok Istenének áldását kéri.

Kéri a választmányt, hogy a jelen ülés határozatáról a jubiléumst jkvi kivonat alakjában értesítse.

A választmány éljenzéssel fogadta az indítványt s azt határozatra emelte, miről e jkvi határozatot megküldi a jubiléumnak.

K. m. f.

Váradi József s. k.
elnök

Bence Antal s. k.,
főtítkár

Rozsondai Antal s. k.,
jegyző

Nagyságos Rozsondai Albert Úrnak
szföv. háziynyomdai tisztviselő

Budapest.

VIII., Alföldi-utca 18.

Kedves Vörünk!

Választmányunk határozata értelmében szívesen értesítek, hogy huszonötéves jubileumod alkalmával rendezett vacsorára egyesületünk képviseletében a következő tagtársak jelennek meg:

Dr. Czebe Jenő, Nagy János, Liska Béla, Wolf Henrik.

Amidőn erről értesítést küldenem szerencsém van, felhasználom az alkalmat, hogy ünnepeltetésed alkalmából ez úton is szívélyesen üdvözöljelek.

Fogadd kérlek nagyrabecsülésünk őszinte kifejezését.

Budapest, 1932. szeptember 18.

A választmány megbízásából:

tharadi Kostyál Ferenc
főtítkár.

Magyarországi Turáni Szövetség jkvi üdvözlése:

Kivonat

a Magyarországi Turán Szövetség 1932. évi szeptember hó 19-én megtartott rendes nagytanácsi ülésén felvett rovásról:

Gálocsi Árpád nagyvezér, elnök, bejelenti, hogy Rozsondai Albert nagytanácsi tagnak most van 25 éves szolgálati jubileuma. Javaslata a nagytanács Rozsondai Albertet jegyzőkönyvíleg köszönti ez alkalomból.

A kivonat híteléül:

Budapest, 1932. szeptember 19.

Turmezei László,
szövetségnagy

»Chazar András« Országos Siketnéma Otthon elnöksége üdvözlő
irata:

232/1932. sz.

Budapest, 1932. szeptember 26.

Nagyságos

Rozsondai Albert úrnak
szfővárosi nyomdai főtiszt

Budapest.

Nagyságos Főtiszt Úr!

Negyedszázados fővárosi szolgálatának ünneplése alkalmával az Országos Siketnéma Otthon nevében igaz magyar szeretettel üdvözljük Nagyságodat.

Nagyságod becsületes magyar munkássága során a székesfőváros Házinyomdájában jelentékeny számú szerencsétlen sorsú siketnémával volt és van közvetlen érintkezésben, azokkal, mint feljebbvalójuk, mindenkor megértő humánus bánásmódot gyakorolt. Ez az, ami feljogosítja intézményünket. (a magyar siketnémák Hazánkban egyetlen társadalmi alakulatát) arra, hogy Nagyságodat, jubiláló ünneplők sorába állva, megragadja az alkalmat, hogy közelebről a Házinyomdában alkalmazott siketnémák, általában pedig az egész magyar siketnéma társadalom hálás szeretetét tolmácsolja Nagyságod iránt.

A Magyarok Istene áldja meg Nagyságod eddigi eredményes munkásságát, a további munkásságához pedig adjon erőt, egészséget és bőséges áldást.

Nagyrabecsülésünk nyilvánításával vagyunk Nagyságodnak

igaz magyar tisztelettel

Molnár István,
titkár.

Hegedüs Loránd,
v. m. kir. pénzügyminiszter,
kormányzó-elnök.

d) Sajtó-közlemények:

A »Mustármag« c. evangelizáló folyóirat írta:

Rozsondai Albert szföv. házinyomdai főtiszt, a budapesti férfiszövetség tagja 25 éve lépett be jelenlegi szolgálati helyére, mely alkalomból a nyomda személyzete meleg ünneplésben részesítette. Kívánjuk mi is Isten áldását rá és azt, hogy buzgó bizonyosságtevője legyen Urának azon a helyen.

A »Magyarok Lapja« hozta:

A Magyarországi Turán Szövetség Nagytanácsa folyó hó 19-én tartotta rendes ülését. Az ülés keretében melegen üdvözlötte a Nagytanács érdemes tagját, Rozsondai Albertet 25 éves szolgálati évfordulója alkalmából.

Az »*Ország Világ*« a következő kis cikkben emlékezik meg:

Rozsondai Albert székesfővárosi házinyomdai főtiszt, székely származású, ki 1879-ben Brassóban született. Iskoláit Sepsi-Szentgyörgyön végezte s ugyanott tanulta a nyomdászatot.

Már tanuló korában tudásával magára vonta felebbvalói figyelmét és kitűnő szakemberré fejlődött. *Húsz éves korában már a külföldet járta, tanulmányozva Gutenberg művészetét s visszatérve tollat fog s tartalmas leírásban számol be tapasztalatairól kiküldő iparkamarájának.* Egymásután írja *16 vidéki lapban* politikai és közgazdasági cikkeit, szépirodalmi novelláival gyönyörködteti olvasóit. Huszonnégyes korában a gyulafehérvári püspöki lyceum-nyomda művezetője, ahonnan Budapestre hívták s itt rövidesen 1907-ben a székesfővárosi házi-nyomdához került. A háború kitörése innen szólította hadba 1914. aug. 1-től 1918. november végéig. Ekkor visszatérve 1921-ben a székesfőváros tanácsa nyomdai tisztté, majd 1930. január 25-én főtisztté választotta.

Rozsondai Albert nemcsak mint szakember, hanem a társadalmi életben is kiváló egyéniség, aki számos társadalmi egyesületben vezetőszerepet s különösen a *Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetségben mint ügyvezető elnök* nyolc* éve fejt ki a Széchenyi-eszmék terjesztésével nagy tevékenységet. Rozsondai Albert nemcsak kitűnő szakember, nemcsak jó tollforgató, nemcsak nagy szervező erő, hanem nagszerű szónok is és fővárosszerte ismert népszerű egyén, aki a munkás-kérdés egyik legalaposabb ismerője, aki többször tartott nagy és előkelő közönség előtt e kérdéstről előadást.

A »*Pesti Hirlap*« a következő kis hírt közölte:

— *Jubileum.* Budapest székesfőváros házinyomdájának személyzete és tisztviselőkara ünnepi vacsora keretében ünnepelte Rozsondai Albert házinyomdai főtisztet negyedszázados szolgálati jubileuma alkalmából. Az ünnepségen több társadalmi egyesület is képviseltette magát.

Erdélyben, Sepsi-Szentgyörgyön megjelenő Székely Nép írta az alábbi hírt:

— *Székely ember ünneplése Budapesten.* Mindig örömmel olvassuk, mikor székely fajunkból emelkedik ki valaki s ünneplésben részesül. Hiába, a székely ember csak nem hagyja magát s ahol csak alkalma van, mindenütt dicsőséget szerez a székely névnek. Jelen alkalommal egy olyan ember jubileumáról olvasunk tudósítást a Budapesten megjelenő »*Ország Világ*« című lapból, akit a Jókai-nyomda bocsátott szárnyra s akire igazán büszkék vagyunk. Ez az ember Rozsondai Albert, aki itt tanulta a nyomdászatot. 1897. évben szabadult s jelenleg a Budapest székesfővárosi házinyomda főtisztje.

* Közel tíz éve.

Huszonöt éve áll Budapest főváros szolgálatában s ennek a szolgálatnak jutalmául meleg ünneplésben részesítette a főváros, valamint szaktársai, jóbarátai és ismerősei. Az *Ország Világ* hosszabb cikkben méltatja Rozsondai érdemeit, melyből mi csak a következő részt közöljük:

Rozsondai Albert nemcsak mint szakember, hanem a társadalmi életben is kiváló egyéniség, aki számos társadalmi egyesületben vezető szerepet s különösen a Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetségben mint ügyvezető elnök nyolc* éve fejt ki a Széchenyi-eszmék terjesztésével nagy tevékenységet. Rozsondai Albert nemcsak kitűnő szakember, nemcsak jó tollforgató, nemcsak nagy szervező erő, hanem nagyszerű szónok is és fővárosszerte ismert népszerű egyén, aki a munkáskérdés egyik legalaposabb ismerője, aki többször tartott nagy és előkelő közönség előtt e kérdéstről előadást.

Az érdemes embernek mi is örömmel gratulálunk.

Az *»Est«* is pár sort hozott:

— *Negyedszázados szolgálati jubileum.* Budapest székesfőváros házinyomdájának személyzete és tisztviselőkara szeptember 24-én ünnepelte *Rozsondai Albert* székesfővárosi házinyomdai főtiszt negyedszázados szolgálati jubileumát.

A *»Budai Napló«* közleménye:

»Huszonöt éves jubileumát ünnepelte nemrég Rozsondai Albert székesfővárosi nyomdai főtiszt, lapunk egyik régi volt munkatársa. A jubileumon közel háromezren vettek részt s a székesfőváros tanácsa is képviseltette magát. Az ünnepelt nemcsak mint nyomdász-szakember kiváló, irodalmi téren is élénk tevékenységet fejtett ki. Számos vidéki lapban jelentek meg politikai és közgazdasági cikkein kívül novellái is. Társadalmi téren is kiváló egyéniség, a Budapesti Népfőiskolai Széchenyi-Szövetség ügyvezető elnöki székében közel 10 éve fejt ki elismerésre méltó munkát.«

A *»Grafikai Munkás«* c. ker. szoc. lap a jubiláns arcképét közzéve 4-ed oldalt szentelt a jubileumnak:

Budapest Székesfőváros házinyomdájának személyzete szept. 24-én este a Magyar Világ éttermében tartotta meg *Rozsondai Albert* nyomdai főtiszt, nyomdai munkásságának 25 éves jubileumát.

Az ünnepséget a személyzet részéről Deák József gépszedő szép és átgondolt meleg szavakkal vezette be, azután következett a szföv. tanács részéről: Dr. Fekay Ferenc tanácsi főjegyző. A házinyomda tisztikara nevében: Zsille Zsigmond főtiszt; a józsefvárosi ker. polgári kör nevében: Wigh János ny. ker. előjáró, elnök; a józsefvárosi ker. gazdasági és szoc. párt elnöksége nevében: Müller Antal országgy. képviselő, szföv. törvht. tanácsstag; a Népfőisk. Széchenyi-Szövetség nevében: Kocsán Károly országgy. képviselő; az erdélyi Orsz. Régészeti Múzeum részéről: dr. Kuszkó István igazgató; a Turán Szövetség ne-

* Közel tíz éve.

vében: Ajtay Jenő ny. min. tanácsos; a Magyar-Török Egyesület képviselőjében: Liska Béla főmérnök; az Országos Rákóczi Szövetség nevében: Pálos Ferenc igazgató; a józsefvárosi fiókegyház presbitériuma nevében: Borbély Gyula presbiter; a lakók nevében: Kovács József pénztáros; a népművelés részéről: Várady József tanár; az iskolán kívüli népművelési bizottság nevében: Novágh Gyula tanár, népművelési felügyelő; a házi nyomda géposztálya nevében: Bohn László gépmester; a házi nyomda könyvkötőosztálya nevében: Herodek István könyvkötő.

Az elhangzott üdvözlésekhez mi is csatlakozunk, kik *Rozsondai* Albert főtiszt hazafias fölfogását igen közelről ismerjük: kívánjuk, hogy további munkásságát ugyanugy mint eddig, még sok éven át, jó erőben és egészséggben folytathassa.

A jubileus köszönő levele a jubileum rendező bizottságához.

Tekintetes

Bencze Antal, Busy Lajos, Deák József, Véték István
uraknak

Helyben, Házi nyomda.

Tisztelt Barátaim!

Indíttatva érzem magam arra, hogy 25 éves szolgálati jubileumom lezajlása után, Nektek levélben is köszönetet mondjak azért a szép ünnepségért, melyet ez alkalomból rendeztetek s melyet életem egyik legszebb, legboldogabb emlékeként őrzök meg szívemben, lelkemben.

Minden résztvevő megállapította, hogy: milyen szép jubileumot nem láttam — mondták — s valóban úgy is volt, mert ott valami szép, valami csodálatos összhang, valami lelkeket betöltő szeretet sugárzott ki a szívekből s övezte körül az embereket.

Ezt a szeretetet sem megrendelni, sem imitálni nem lehetett s ez a Ti szívetekből, lelketekből sugárzott ki. A jelenvoltak látták a szemetek tükrében csillogó örömet, érezte mindenki a lelketekből kisugárzó szeretet melegét, mely eltöltötte lényeteket s azt a csodálatos szuggesztív erőt, mely ezt a szeretetet átvitte az ünnepségen résztvevő vendégekre is.

Az őszinte szeretet és hátsó gondolat nélküli önzetlenség krisztusi jellemvonása megteremtette munkátok gyümölcsét: »a legszebb jubileumot. — Jól tudom, hogy ez fáradtsággal és munkával járt s ezért az önzetlen munkáért és fáradtságért fogadjátok, kedves Barátaim, hálás köszönetemet, mely kísérfen el egy hosszú boldog életen át Titeket s legyen baráti kézszorításom jele annak a szeretetnek, mely csak viszontszeretetet fakaszthat.

Még egyszer köszönve fáradtságtokat, vagyok
Budapesten, 1932. október hó 1-én

igaz barátsággal

Rozsondai Albert,
szfőv. nyomdai főtiszt.

A JUBILEUM RENDEZŐBIZOTTSÁGA:

*Bencze Antal**Busy Lajos**Deák József**Vétel István*

KUSZKÓ ISTVÁN

az Orsz. Történelmi Ereklyemuzeum
igazgató alelnöke,
a „Történelmi Lapok” szerkesztője
Tel. J. 371—59. (Szemant)

Budapest, 1932 december 30.
IX., gr. Haller-u. 8—18. XI.

Rozsondai Albert jub. bizottság Mélyen Tisztelt Elnöksége.

Székesfővárosi házinyomda.

Budapest.

A tegnap este lefolyt családi jellegű jubiláris ünnep a nemzeti kultúra szempontjából sokkal értékesebb, hogysém az, egy vendéglő termének négy fala között átadassék a feledésnek. Az itt elhangzott beszédek haladéktalanul össze kell gyűjteni a jelen s a jövő nemzedék okulására, buzdítására, lelkesítésére és a társadalmi tevékenység körüli való kedv ébresztésére okvetlen közkinésé kell tenni.

Felkéréndők azonnal az ünnepélyen felszólalt urak arra, hogy beszédüket lejegyezve, adják át. A leírásnál a Rozsondai egyesületi cselekvésének haszna és eredményei domborodjanak ki. A közéleti munka dícsérje a Mestert. Ennek tárgyilagos ismertetése a legmagasabb fokú dícséret. Ez ad irányt és erkölcsi bátorságot a jóra törekvő, nem es-hajlamú fiataloknak. R. nemes példája követésére.

Ahol a leíró adatai házagosak, ott a Mester egészítse azt ki. — Minden egyesületben egy negyed század alatt változtak a vezető egyének. A mai Pál már nem tudhatja, hogy két és fél évtized előtt R. miféle gondolatokat vitt be az egyesületi élet vérkeringésébe Péter elnöklete alatt. E házagokat R. önálló jegyzet alakjában ki-gészítheti.

A Rozsondai Albert jubiláris emlékműve tömör leírásban, lexikon-szerű rövideggségel tartalmazná az ő élettrajzát is. Ezt követné az ün-nepség leírása. Az elhangzott beszédek megrögzítése. Minden egye-sületben feltárandók az ő működései, alkotásai, javaslatai. (Az egye-sületi életben igen sokszor elejt életre való eszméket a vaskalap vagy a megnemértés. Ezekre is kíméletesen rá lehet mutatni.)

En több ilyen emlékművet állítottam össze. Ezek közül fel-
említem Erzsébet Királyné Kolozsvári Emlékei mű-
vet. Ez vastag díszítópapírra van nyomva, 232 19 20 cm. lapokon,
részint szöveg között, részint külön lapokon levő 46 képpel s 10
kézirat hasonmással. Ez albumot a Felső legmagasabb köszönt mel-
lett elfogadta s a királyi hitbizományi könyvtárba elhelyeztette. Dr.
Haller Károly egy. tanár és főrendiházi tag 40 évi működéséről is
összeállítottam hasonló nagy albumot. Haller t. i. Kolozsvárt falusias
jellegéből kiemelte; neki köszönhető, hogy a főtéri templomkörüli
épületek eltávolításával a Főtér megtisztította s Fadrusz zsenijének,
a Mátyás király-szobor felállítására a lehetőséget megadta. Ilyen
művem a 102 éves korában Kolozsvárt elhunyt magyarországi Horváth
Ignác 1848/49-iki huszárezredes. Bem apó egyik huszársági parancs-
nokáról is jelent meg. A mű kiállítására nézve, egyebekről szóval.
Tisztelettel, igaz hívők

Kuskó István

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár